

**VLAAMS BELANG
MAGAZINE**

Afgiftekantoor: GENT X
P4A9074

EUROPA MORST MET GELD

Philip Claeys

Hoofdredacteur

Malgoverno

Het federaal Planbureau becijferde dat België binnen tien jaar 11,5 miljoen inwoners zal tellen. Vlaanderen zal stijgen van 6.191.638 naar 6.586.713 inwoners. Brussel stijgt het snelst: van 1.072.063 naar 1.200.108 eenheden. Deze explosieve bevolkingsaan groei is vooral op rekening van de immigratie te schrijven, en op het grotere aantal kinderen bij allochtonen.

De gevolgen zijn niet te overzien. De woningmarkt en het onderwijs, maar ook het openbaar vervoer en de mobiliteit in het algemeen komen zwaar onder druk te staan. Om nog te zwijgen over onze sociale zekerheid, of over de leefbaarheid van onze grote steden. De blanke stadsvlucht die een gevolg is van de massale immigratie, zorgt voor nog meer verkeersellende en verstedelijking van landelijke gebieden.

Door de nieuwe 'eenmalige' collectieve regularisatieronde zullen minstens 50.000 illegalen beloond worden met een verblijfsvergunning. Die mogen dan vervolgens hun familie laten afkomen, en zo stopt het nooit. Het linkse open grenzenbeleid van de federale regering is een extreme uiting van *malgoverno*: wanbeleid. De OCMW's weten nu al niet hoe ze voor de opvang van die nieuwe vreemdelingen gaan zorgen. Meer dan duizend asielzoekers zitten nu al op hotel omdat er elders geen plaats is. En de Vlaamse belastingbetaler, die mag nog eens gaan 'besparen'.

Stilstaan is achteruitgaan

U las er uitgebreid over in de pers: eind oktober kwam de Partijraad - het hoogste orgaan binnen het Vlaams Belang - samen om enkele voorstellen van het Partijbestuur te bespreken. De voorstellen hadden onder meer betrekking op vernieuwing/verjonging (o.a. de zeer geslaagde herstart van de Vlaams Belang Jongeren en de oprichting van een heus Seniorenforum) en de structuur en organisatie van onze partij. In september werd het eerste deel van de hervormingen goedgekeurd, eind oktober volgde de goedkeuring van de andere voorstellen. Omdat stilstaan nu eenmaal achteruitgaan betekent, gaat onze partij mee met haar tijd.

Het voorgestelde nieuwe Partijbestuur - dat overeenkomstig de statuten wordt verkleind - werd niet aanvaard, omdat de Partijraadsleden de goedkeuring ervan koppelden aan een strategische visie voor de toekomst. Aangezien het nieuwe Partijbestuur die toekomstvisie mee vorm zal geven, werd op die vraag vanzelfsprekend graag ingegaan. Merkwaardig: sinds jaar en dag noemt men het Vlaams Belang een 'ondemocratische' partij, maar als de Partijraad zich uitspreekt door middel van een democratische stemming zien sommige journalisten hierin "diepe verdeeldheid" en een bewijs dat we "het noorden kwijt" zijn. Als we de vaak compleet tegengestelde analyses lezen, leek dat laatste echter vooral bij de journalisten zélf het geval.

In elke organisatie zijn er wel eens discussies, maar een aantal tegenstanders nam zijn wensen voor werkelijkheid: het gaat immers niet om partijprogramma of radicaliteit. En ook over de kernpunten van ons programma - Vlaamse onafhankelijkheid, vrije meningsuiting, een strak immigratiebeleid en een kordate aanpak van de criminaliteit - bestaat niet de minste onenigheid.

Op het moment dat u dit leest, heeft het hoogste orgaan zich opnieuw over bovenstaande uitgesproken. Het is mijn overtuiging dat het Vlaams Belang zich zal bevestigen als grote, sterke, rechtse en Vlaams-nationalistische partij. Onze leidraad is en blijft radicaal-republikeins en volks. Ik ben er evenzeer van overtuigd dat u, de kaderleden en militanten die de ruggengraat van het Vlaams Belang vormen, ook in het nieuwe jaar onze partij verder zal helpen uitbouwen. Een Zuid-Afrikaans gezegde luidt: "Alles sal reg kom as ons almal ons plig doen". Vrij vertaald: alles komt in orde, als ieder zijn plicht doet. In de inzet en de trouw van onze kopstukken, mandatarissen en militanten heb ik alvast het grootste vertrouwen.

Namens het Vlaams Belang wens ik u een Zalige Kerst en een gelukkig Nieuwjaar.

Bruno Valkeniers

Nationaal voorzitter

Deze maand is onze gastcommentator
Frank Vanhecke, Europees parlamentslid

President als democratische schaamlap

Of Herman Van Rompuy – de premier die Europa ons blijkbaar benijdt – de eerste EU-president wordt, weten we op het ogenblik van de redactie van dit artikel nog niet. Wat de mogelijke aanstelling van Van Rompuy betreft, deel ik overigens de mening van redacteur Filip Van Laenen op de weblog *The Brussels Journal*. Volgens Van Laenen is het “duidelijk dat als de EU iemand nodig heeft die zonder scrupules desnoods ook zijn land bij de bok zal willen zetten voor een hoger, Europees belang, Herman Van Rompuy daar de geknippede figuur voor zal zijn”.

Wat we wél weten, is dat de ‘verkiezing’ van die president allesbehalve transparant en democratisch verloopt. Precies dat gebrek aan democratische transparantie was een belangrijke kritiek van het Vlaams Belang toen wij ons verzetten tegen het Lissabonverdrag, waarvan de aanduiding van een EU-president een van de gevolgen is. Tot op vandaag weet immers niemand wat de precieze rol van die president zal zijn. Wat vaststaat, is dat hij voor tweeënhalfjaar wordt verkozen en samen met de voorzitter van de Europese Commissie voor ‘continuïteit en stabiliteit’ moet zorgen. Maar over zijn beleidsmogelijkheden en budgetten – het gaat hier vanzelfsprekend om zeer veel belastinggeld – tasten we vooralsnog compleet in het duister.

Volgens Guy Verhofstadt moet de eerste Europese president “een overtuigd Europeaan” zijn, want “wanneer men een nieuwe paus kiest, dan kiest men toch ook voor een katholiek”. Met ‘een

overtuigd Europeaan’ denkt Verhofstadt ongetwijfeld aan iemand die de beslissingsmacht van Europa nog verder wil uitbreiden ten koste van de lidstaten. Zo iemand mag zich alleszins aan tegenstand van het Vlaams Belang verwachten.

Philip Claeys, mijn collega in het Europees Parlement, verwoordde ons standpunt als volgt: “Het gemarchandeerd over de aanstelling van de president van de Raad is bepaald niet verheffend. We hebben geen kleurloze, smaakloze en geurloze figuur nodig die naar de pijpen van de Commissie danst, maar een krachtige spreekbuis voor de lidstaten en de burgers, die in het hele verhaal nergens voorkomen.” Net daar knelt het schoentje: de sfeer van achterkamertjespolitiek waarin de nieuwe Europese topfiguren worden geselecteerd, is niet van die aard om de veelbesproken ‘kloof met de burger’ te dichten. Integendeel: een en ander is symptomatisch voor het democratische deficit in de EU en de ivoren toren-mentaliteit van de traditionele partijen.

De vraag blijft natuurlijk: als er dan toch iemand Europees president moet worden, kunnen we dan niet een beetje trots zijn dat het wellicht een Vlaming wordt? In principe klinkt dat goed. Het probleem is natuurlijk dat die specifieke Vlaming een goede kans maakt net omdat hij zo’n manipuleerbare marionet, bovendien afkomstig uit een kritiekloos en euroslaafs landje is. Trots? Neen, zo masochistisch zijn we niet.

Citaten

“Reynders doet zijn job niet naar behoren. Ons belastinggeld is bij hem niet in goede handen. Minstens één keer per maand komt hij op een negatieve manier in het nieuws. Slechte controles, geen personeelsbeleid, politieke benoemingen, rekenfouten, mank lopende apparatuur... Noem iets wat verkeerd kan lopen, en het is reeds gebeurd. Maar het deert hem niet. Het glijdt van hem af als waterdruppels van een oliekker. Hoogst verwonderlijk daarbij is wel dat zijn coalitiepartners dat blijven dulden. CD&V bestempelde hem ooit als de slechtste minister van Financiën ooit. Wanneer toont ze vijf minuten politieke moed om hem de wacht aan te zeggen?”

Paul Geudens
in *Gazet van Antwerpen*, 29.10.2009

“Aangezien de administratie gekaapt is door de PS en Joëlle Milquet vooral oog heeft voor de behoeften van de Waalse werklozen moeten we de logica doortrekken: het arbeidsmarktbeleid moet grotendeels naar de deelstaten worden overgeheveld.”

Alain Mouton
in *Trends*, 29.10.2009

“Als het over Justitie gaat, begint de gewenning stilaan op te treden. Een eerste ontsnapping uit de gevangenis is spectaculair, de vijftiende al een pak minder. Straffen die niet uitgevoerd worden? Ach, dat is toch hoe het er hier aan toe gaat. Stefaan De Clerck is intussen de vleesgeworden gewenning geworden. (...) Die gewenning is gevaarlijk, want het gaat nog altijd goed fout met Justitie.”

Liesbeth Van Impe
in *Het Nieuwsblad*, 06.11.2009

“Waar het met de Vlaamse regering wel naartoe gaat, wordt meer en meer duidelijk. De sluizen naar een hogere fiscaliteit worden opengezet. (...) De conclusie tekent zich af: de regering-Peeters II wordt een belastingregering.”

Luc Van der Kelen
in *Het Laatste Nieuws*, 13.11.2009

45 procent

Tot hiertoe werd aangenomen dat zo'n 25 procent van de Vlamingen voor de overheid werkt, tegenover 40 procent van de Walen. Uit een studie van Forem, de Waalse tegenhanger van de VDAB, is echter gebleken dat het aantal Walen in overheidsdienst liefst 45 procent bedraagt.

Een hallucinant cijfer, dat men enkel in het voormalige Oostblok aantrof en dat tegelijk oorzaak en gevolg is van het socialistische wanbeleid in Wallonië. En de factuur? Die wordt uiteraard grotendeels door de Vlamingen betaald...

“Si Leterme, c’est non.” De Franstaligen, bij monde van *Le Soir*-hoofdredactrice Béatrice Delvaux, stellen hun veto tegen de mogelijke terugkeer van Yves Leterme in de Wetstraat 16. Hoofdreden is dat Leterme - val niet van uw stoel - “te Vlaamsgezind” zou zijn. Leterme? De CD&V’er die destijds méér Vlaanderen beloofde: een grote staatshervorming en de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. Vlaanderen kreeg net het omgekeerde. De voormalige Vlaamse minister-president liet een boulevard van gebroken beloften achter. Maar nog zou Yves Leterme “te Vlaamsgezind” zijn? Rare jongens, die Franstaligen.

De nieuwe Brusselse parlementsvoorzitter Françoise Dupuis (PS) weigert op sinterklaasdag een bezoek te brengen aan de kinderafdeling van het Nederlandstalige UZ in Jette. “Ik ben een Franstalige voorzitter en ik wil mijn eerste protocolaire bezoek niet aan een Nederlandstalige instelling afleggen.” Aldus de toffe PS-madame. De beslissing over de locatie van het jaarlijkse sinterklaasfeest voor zwaar zieke kinderen was tot nu toe een dossier dat de administratie in alle vrijheid regelde, maar Dupuis heeft de administratie omwille van racistische motieven dus nu de opdracht gegeven om het feestje ergens anders te organiseren.

Machtigste vrouwen van Vlaanderen

Het weekblad *Trends* pakte uit met zijn jaarlijkse hitlijst van machtigste vrouwen in Vlaanderen. Op 1 staat - net zoals vorig jaar - Laurette Onkelinx (PS). Op nummer 2 - ook al ongewijzigd - Joëlle Milquet (cdH). Op de derde plaats volgt Marianne Thyssen, voorzitter van CD&V. Een beetje pijnlijk voor de CD&V en erg pijnlijk voor iedereen die zich zorgen maakt over de toekomst en de welvaart van Vlaanderen. Maar het lijstje is wel een perfecte weergave van de politieke machtsverhoudingen in dit apenland.

Stijgend alcoholgebruik bij jongeren

Uit cijfers die senator Nele Jansegers opvroeg bij minister van Volksgezondheid Onkelinx (PS) blijkt een ernstige toename van alcoholintoxicatie bij jongeren. Bij jongens is er een onrustbarende toename: +23% tussen 2005 en 2006, en nog eens +11% tussen 2006 en 2007. Het Vlaams Belang pleit alleszins voor doorgedreven preventiecampagnes bij jongeren en voor een strenger toezicht op de verkoop van alcohol aan minderjarigen.

Hoe kan de overheid op een geloofwaardige manier campagne voeren tegen alcoholmisbruik, als ze tegelijkertijd een gedoogbeleid voert inzake softdrugs, en slechts met mondjesmaat optreedt tegen harddrugs, die stuk voor stuk veel gevaarlijker zijn? En hoe kan een campagne tegen alcoholmisbruik geloofwaardig zijn, als sommige ministers in kennelijke staat van dronkenschap op televisie verschijnen?

en lichtgevoelige, dat is
dat zaterdagochtend
de Grote Slagweg
de deelgemeente
te Pappeghen. Een
et grote snelheid in op
en stond

en op een van de twee
de auto's kwam tot
enkele centimeters
naast

uitgarage Van Til
de auto's kwam tot
enkele centimeters
naast

De commentaar zou
mischakeling van el-
ker Europe
een vaar-
De be-
niet van geproede gewijzig-
instaat voor een simulatiem-
de baan op

De commentaar zou
mischakeling van el-
ker Europe
een vaar-
De be-
niet van geproede gewijzig-
instaat voor een simulatiem-
de baan op

Islamitische beltoon

De streng islamitische al-Shabaab-milities in Somalië maken momenteel jacht op jongeren die een mobieltje hebben waarop een ringtoon staat die niet voldoet aan de religieuze eisen. Alleen gezongen verzen uit de Koran en Hadith zijn nog toegelaten. Wie zich niet schikt naar de strenge regels riskeert 25 zweepslagen...

Anoniem solliciteren

De Franse regering gaat een proefproject starten met anonieme sollicitaties. Dat zou allochtone werkzoekenden sneller aan een job moeten helpen. Vijftig grote bedrijven gaan gedurende zes maanden sollicitatiebrieven behandelen zonder naam, foto, adres of leeftijd van de kandidaten te weten. De bedoeling is erachter te komen of anoniem solliciteren helpt tegen discriminatie. Het systeem zou wel niet verplicht worden.

Ook in eigen land duikt het voorstel geregeld op, maar of het Franse experiment tot het gewenste resultaat leidt, is maar de vraag. Uit een onderzoek van het Nederlandse uitzendbureau Manpower (2008) bleek in elk geval niet dat allochtone sollicitanten vaker werden aangenomen als hun persoonlijke gegevens worden afgeschermd. Na 761 sollicitaties bleek dat allochtonen en autochtonen niet fundamenteel anders worden beoordeeld. De juiste opleiding, ervaring, stipt op tijd zijn op de afspraak, kleding en houding zijn factoren die er wel toe doen.

Michel pakt de poen

In het Europees Parlement wou Frank Vanhecke weten hoeveel de opstappremie voor een Europees Commissaris bedraagt. In het bijzonder vroeg Vanhecke naar de vergoeding die Louis Michel (MR) ontving. Over die vergoedingen bestaat immers de grootste onduidelijkheid. Uit het antwoord dat het Vlaams Belang kreeg, blijkt dat Michel gedurende drie jaar maandelijks een bedrag van liefst 9.954 euro krijgt. Dat is 360.000 euro bovenop (!) zijn parlementaire wedde. De riantе onkostenvergoedingen zijn dan nog niet eens meegerekend. Voor het Vlaams Belang is er dringend nood aan transparantie, en vooral ook aan lagere vergoedingen.

Gerechtiglijke achterstand groeit

Het gaat grondig fout met justitie. Er zijn niet alleen de ontsnapingen en de niet-uitgevoerde straffen, er is ook nog steeds de gerechtelijke achterstand. Alle politieke beloften ten spijt, is die de afgelopen jaren niet verminderd. Bij de hoven van beroep groeit de gerechtelijke achterstand zelfs aan. Het valt te vrezen dat Justitieminister Stefaan De Clerck (CD&V) niet voor de nodige hervormingen kan en wil zorgen. Volgens *Het Nieuwsblad* begint de

gewenning stilaan op te treden als het over Justitie gaat. "Ach, dat is toch hoe het er hier aan toe gaat. Stefaan De Clerck is intussen de vleesgeworden gewenning geworden. (...) Die gewenning is gevaarlijk, want het gaat nog altijd goed fout met Justitie."

Groen blijft rood

Na langdurig flirten met de kiesdrempel ging Mieke Vogels met pensioen. Groen is op zoek naar een nieuwe adem. De onbekende Wouter Van Besien werd voorzitter en zopas werd Pieter De Gryse aangesteld als politiek directeur. De Gryse was woordvoerder van "Vluchtelingenwerk Vlaanderen", ook al een misleidend uithangbord voor een organisatie die in werkelijkheid strijdt voor de legalisering van illegalen en open grenzen. Een marginaal clubje dat zich mag verheugen op mega-media-aandacht, zeker bij de rode vrienden van de VRT. De Gryse mag straks mee de politieke koers van de partij uitzetten. Een koerswijziging komt er zeker niet. En dus blijft Groen de partij van de watermeloenen: groen van buiten, rood van binnen.

Rekeningrijden: ja of nee?

Na Nederland overwegen ook de Belgische excellenties om werk te maken van het rekeningrijden. "Het lijkt er steeds meer op dat deze Vlaamse regering de volgende jaren voluit zal gaan voor allerlei belastingverhogingen" zegt Filip Dewinter in een reactie. Op zijn minst moeten eerst de jaarlijkse autobelasting en de belasting op de inverkeersstelling worden afgeschaft. Bovendien moet ook de sociale impact van dat rekeningrijden worden onderzocht.

Uitrit crisis, afgang Muyters?

Een van de dankbare hoofdrolspelers in de eindejaarsconferenties zal ongetwijfeld wel kersvers Vlaams minister Philippe Muyters zijn.

Muyters (N-VA) is naast Ingrid Lieken één van de (verrassende) nieuwkomers in de politiek. Alhoewel hij niet deelnam aan verkiezingen, werd de oud-Voka-topman door de N-VA prompt tot minister van Begroting, Financiën, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport gebombardeerd. Of dit een goede beslissing is geweest van de N-VA, valt na amper drie maanden reeds te betwijfelen...

Eerst was er de pijnlijke rekenfout die Muyters beging in de eerste plenaire vergadering van deze legislatuur. Hij kreeg toen in het parlement felle kritiek over de besparingen die eraan zaten te komen en het verwijt dat elke minister hierbij andere cijfers hanteert. Muyters repliceerde hierop: "Er is 117 miljoen euro, bestaande uit 72 en 35. Voor diegenen die kunnen tellen, is 72 en 35 samen 117." Zijn bezorgde ex-collega's van Voka gaven hem prompt een rekenmachine cadeau.

Fiscaal pact

Vervolgens was er het verhaal van het lokaal fiscaal pact. Vlaams volksvertegenwoordiger Chris Janssens wou van Financiënminister Muyters weten of er een verlenging kwam van dat pact. Het huidige fiscaal pact met de gemeenten (dat dateert van 2008 en eind dit jaar afloopt) voorziet op gemeentelijk niveau in een bevrozing van de aanslagvoeten van lokale taken, het verbod op nieuwe lokale belastingen en het afschaffen van de belasting op tewerkgesteld personeel. Groot was de verbazing van onze fractie toen de (reeds zes dagen eerder ontvankelijk verklaarde) vraag minder dan 24 uur voor de commissievergadering werd afgevoerd. Als reden werd aangegeven dat deze problematiek zijn bevoegdheid oversteepte en dat de vraag gesteld moest worden aan zijn collega van Binnenlandse Aangelegenheden Bourgeois. Vreemd, gezien alle eerdere vra-

gen omtrent het fiscaal pact in de vorige legislatuur steeds door de minister van Financiën werden beantwoord. Uiteindelijk werd de vraag een week later opnieuw geagendeerd in de commissie Financiën. Ook daar weigerde Muyters opnieuw op het merendeel van de vragen te antwoorden.

**Cadeautip voor de kerstdagen:
een beetje geheugentraining voor
Muyters en zijn N-VA-collega's.**

Gebroken belofte

De reden voor zijn halsstarrigheid is niet ver te zoeken. Als Voka-voorzitter pleitte Muyters meermaals voor het doortrekken van het fiscaal pact in 2010 en daarna. Ook zijn partij N-VA pleitte in haar verkiezingsprogramma voor een nieuw pact met de lokale besturen. Wellicht – het staat alleszins niet aangekondigd in de beleidsnota's – zal een verlenging van het pact er niet komen, en wilde Muyters – en bij uitbreiding de N-VA – dus niet geconfronteerd worden met eerder gedane uitspraken en zo een tweede keer afgaan. Intussen worden de Vlaamse volksvertegenwoordigers door de N-VA wel van het kastje naar de muur gestuurd...

Banenplan

Een derde uitschuiver maakte Muyters in zijn overleg met federaal minister van Werk Milquet over het nieuwe banenplan. Het plan van Milquet is vooral gericht op jongere werklozen en zal door de afschaffing van bepaalde doelgroepmaatregelen – onder meer voor oudere werklozen – vooral de Vlaamse arbeidsmarkt treffen. Naar aanleiding van de discussie over het banenplan verklaarde Milquet dat de (adjunct-)kabinetchef van Vlaams minister Muyters reeds twee keer was langsgelopen op haar kabinet, dat hij op de hoogte was van al de federale maatregelen en dat hij er geen bezwaar tegen had. Door dit overleg was Muyters dus via zijn (adjunct-)kabinetchef volledig op de hoogte van de maatregelen en ging hij ermee akkoord.

Het schrappen van doelgroepmaatregelen voor oudere werknemers ten koste van de efficiënte werking van de Vlaamse arbeidsmarkt is een brug te ver. Enkel een regionalisering van het arbeidsmarktbeleid kan soelaas bieden aan de noden van de verschillende arbeidsmarkten. Indien de Vlaamse regering er in hun overleg niet in slaagt de federale regering ervan te overtuigen om de voor Vlaanderen nadelige maatregelen in het federale banenplan te schrappen, zal het Vlaams Belang van zodra er een wetsontwerp over het banenplan aanhangig is, er bij het Vlaams Parlement op aandringen een belangenconflict in te dienen.

Naast een rekenmachine bevelen wij Muyters en zijn N-VA-collega's alvast ook 'Dr. Kawashima's Brain Training' aan, om gemaakte beloftes in de toekomst minder snel te vergeten.

Barbara Bonte

Je bent wie je vrienden zijn

Vlaanderen moet meer ambitie hebben, ook wat de buitenlandse contacten betreft.

Bij de buitenlandse contacten van het Vlaams Parlement ligt het zwaartepunt bij de Europese regio's. Vlaams Parlements lid Karim Van Overmeire vindt dat geen goed idee. Het Vlaams Parlement is immers geen regionale assemblee, maar een nationaal parlement. Vlaanderen moet dus meer ambitie hebben, ook wat de buitenlandse contacten betreft.

Eind oktober nam Vlaams Parlementsvoorzitter Jan Peumans (N-VA) deel aan een vergadering van de CALRE. Dat is de *Conférence des présidents des assemblées législatives régionales européennes*, of de vergadering van de voorzitters van de regionale wetgevendende vergaderingen binnen de Europese Unie. De CALRE telt 77 leden uit acht EU-landen. De bedoeling is om de regio's meer gewicht te geven in de besluitvorming in de Europese Unie. Verschillende leden van de CALRE stellen politiek evenwel niet veel voor. Moet Vlaanderen zich op hetzelfde niveau plaatsen als het Italiaanse Lazio of Puglia, of het Spaanse Cantabria of het Duitse Thüringen?

Volwaardig parlement

In de commissie Buitenlands Beleid van het Vlaams Parlement ontstond zich een interessant debat over de Vlaamse deelname aan CALRE. Vlaams Parlements lid Karim Van Overmeire vond dat het Vlaams Parlement niet al te veel moest investeren in dit soort bijeenkomsten. Hij staafde deze stelling met verschillende argumenten. Ten eerste is er het aloude gezegde: 'Je bent wie je vrienden zijn'. Wanneer Vlaanderen deelneemt aan vergaderingen met allerlei regio's met weinig bevoegdheden en nog minder identiteit, zal het door de buitenwacht in dezelfde zak gestoken worden. Dat is jammer, zeker nu het Vlaams Parlement in het Verdrag van Lissabon als

een volwaardig parlement wordt aanzien. "Volgens het Verdrag van Lissabon is het Vlaams Parlement één van de nationale parlementen van België, op hetzelfde niveau als de Kamer en de Senaat. Nu dit verworven is, moet het Vlaams Parlement niet het gezelschap zoeken van assemblees van regio's die dit statuut niet hebben," meent Karim Van Overmeire.

Ten tweede is dit soort conferenties weinig efficiënt. Dat heeft alles te maken met de reeds geschetste zeer he-

Het Vlaams Parlement is een nationaal parlement, geen regionale assemblee.

terogene samenstelling van de vergadering. Bijna-onafhankelijke staten zoals Vlaanderen en Schotland moeten in de CALRE een gemeenschappelijk standpunt innemen met veredelde provincieraden. Dat leidt tot teksten die heel vaag blijven en bijgevolg doorgaans vertikaal geklasseerd worden. We kunnen onze tijd en middelen beter besteden.

Ten derde zorgt de deelname van Vlaanderen aan dit soort bijeenkomsten ongetwijfeld voor argwaan in de Europese hoofdsteden. Vlaanderen is natuurlijk het voorbeeld voor allerlei regio's om meer bevoegdheden op te eisen. Misschien kunnen Rome en Madrid nog leven met het feit dat

de lidstaat België opgesplitst wordt in een lidstaat Vlaanderen en een lidstaat Wallonië. Maar ze zullen natuurlijk ageren tegen een Vlaanderen dat voortdurend stokebrand speelt en de Italiaanse en Spaanse regio's oproept om meer bevoegdheden te eisen.

Meer ambitie

Tenslotte is er ook een principieel argument. Wij willen geen federaal Europa, maar een Europese Unie die een samenwerkingsverband is van soevereine lidstaten. Vlaanderen moet natuurlijk één van de lidstaten worden, en ook Schotland en Catalonië komen hiervoor in aanmerking. Maar dat lijstje is niet eindeloos. We willen toch niet dat Lazio, Molise, Rioja of Mecklenburg-Vorpommern een aparte lidstaat gaan vormen? Evenmin zijn we voorstander van een 'regionaal niveau' onder of naast dat van de lidstaten, waardoor de positie van de lidstaten tegenover de Europese Unie wordt ondermijnd.

Dit alles betekent niet dat Vlaanderen niet moet investeren in een buitenlands beleid. Integendeel. Dat moet dan wel op een verstandige manier gebeuren: door zoveel mogelijk contacten te leggen met andere landen, en – wat het Vlaams Parlement betreft – met nationale parlementen. Denemarken, Zweden, Finland, Estland, Letland, Litouwen, Slowakije, Ierland, Oostenrijk,... zijn stuk voor stuk EU-lidstaten op maat van Vlaanderen. De contacten die we met deze naties leggen, versterken ook de positie van Vlaanderen. Immers: je bent wie je vrienden zijn. Vlaanderen kan zich niet tevreden stellen met de positie van regio binnen België. Onze ambitie is duidelijk: een eigen, onafhankelijke Vlaamse staat.

Jan Lievens

Foute klemtonen

Minister De Crem voorziet een herstructurering van het leger door 23 kazernes te sluiten. Het Vlaams Belang meent dat de minister de verkeerde klemtonen legt.

Het Vlaams Belang betreurt de verregaande besparingen bij Defensie, zeker als men kijkt naar het reeds lage percentage dat men in ons land uitgeeft aan Defensie. Onder meer voor de bestrijding van het internationale terrorisme blijft een leger noodzakelijk. De minister had een vuist moeten maken voor zijn personeel. Het huidige besparingsplan zal op bepaalde punten zeer zware gevolgen hebben voor het personeel, voor de specialisatie en voor de efficiëntie van het leger.

Militairen weten dat er van hen het nodige wordt verwacht en dat een verhuis naar een andere kazerne tot de mogelijkheden behoort. Maar dit belet niet dat er gestreefd moet worden naar het haalbare. Nu worden duizenden militairen en hun gezinnen geconfronteerd met verre (soms onoverbrugbare) afstanden zoals bijvoorbeeld de manschappen die van Helchteren naar Brasschaat moeten (100 km enkel), van Beervelde naar Lombardsijde (96 km enkel), van Sijsele naar Grobbendonk (115 km enkel). Voor een aantal kazernes en militaire kwartieren moet er zowel in het belang van de manschappen als in het belang van de efficiëntie en specialisatie naar andere oplossingen worden gezocht.

Behoud 1ste Para

Het simpel samenvoegen van bepaalde eenheden zal ook voor problemen zorgen. Een van de geïsoleerde kazernes is de Citadel in Diest van het 1ste Bataljon Para. Het Vlaams Belang meent dat het bijzonder onverstandig is te raken aan de gespecialiseerde waarde van de verschillende paracommando-eenheden. Doel van de samenvoeging van de twee bataljons van Diest en Tielen in de kazerne van Tielen is het beter bemannen van de eenheden. Dit lijkt een logisch optelsommetje, maar zo werkt het niet. Bij een verhuis zal er altijd een uitval zijn met een verlies

aan manschappen, ervaring en specifiek karakter van de eenheden. Met andere woorden, de sluiting van de kazerne in Diest zal het probleem eerder groter maken. Met onder meer het gevolg dat Defensie meer moeite zal ondervinden om haar buitenlandse ope-

nen missen. Bijvoorbeeld de medische diensten die momenteel onderbemand zijn en een ongezonde leeftijdspiramide kennen. Binnen de vijf jaar is 40% van deze mensen met pensioen, Defensie heeft hier al een levensgroot probleem. Als het huidige plan van de minister tot gevolg heeft dat een aantal van hen nog vroeger afhaakt, verergert dit alleen de dramatische situatie.

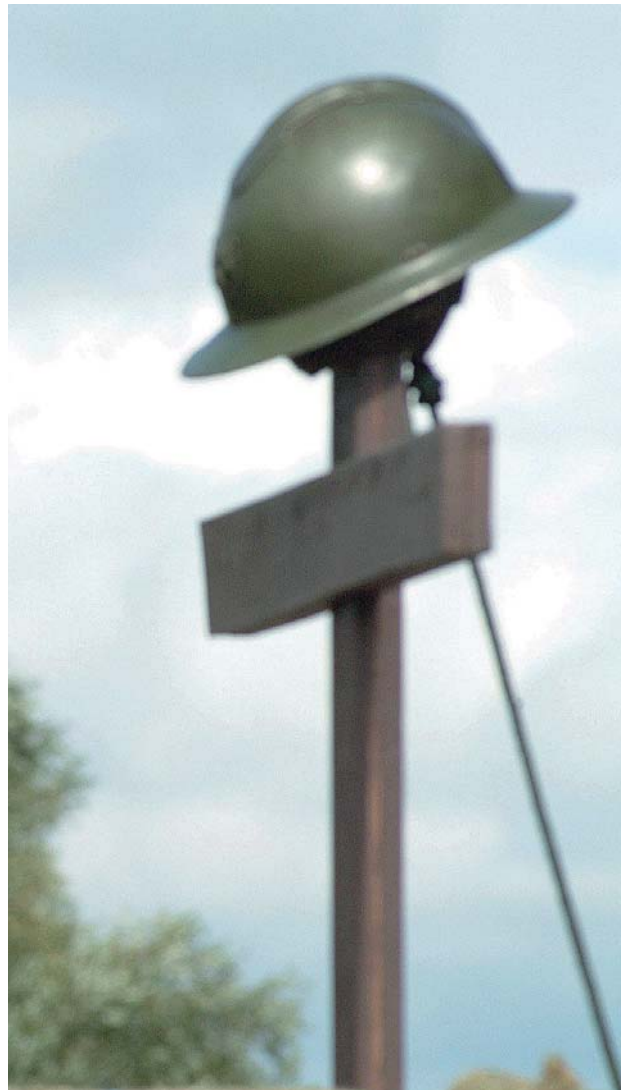
Communautair

Net zoals dat van Flahaut, is het herstructureringsplan van Pieter De Crem communautair geladen. Onder het beleid van Flahaut werd beslist tot sluiting van 25 kazernes, waarvan 23 in Vlaanderen en slechts 2 in Wallonië. Die beslissing werd de vorige legislaturen reeds genomen maar sommige van die kazernes worden pas dit jaar, volgend jaar of ten laatste in 2011 gesloten.

En die wanverhouding, dat het juist de Vlaamse militairen zijn die het zwaarste worden geconfronteerd met besparingen, wordt onder het beleid van Pieter De Crem verder gezet. Als we het aantal kazernes optellen welke onder Flahaut en De Crem gesloten (zullen) worden dan komen we aan 38 in Vlaanderen en 10 in Wallonië.

Toch kan de minister op weinig sympathie rekenen van zijn regeringscollega's. Het Vlaams Belang blijft erbij dat de minister had moeten passen om 97 miljoen euro bij Defensie te besparen, zeker als men kijkt naar het reeds lage percentage – in vergelijking met de andere Europese lidstaten – dat men in ons land uitgeeft aan Defensie. Om onder meer het internationaal terrorisme te bestrijden en onze taken in het kader van de VN-operaties te vervullen hebben we specialisatie en zin voor verantwoordelijkheid nodig, geen verregaande besparingen.

Bruno Stevenhuydens

Het huidige besparingsplan zal zware gevolgen hebben voor het personeel, voor de specialisatie en voor de efficiëntie van het leger.

raties te vervullen. Het gevolg van de uitval van waardevolle manschappen en hun ervaring valt op termijn maar zeer moeilijk te compenseren.

Het vervroegd op pensioen sturen is ook geen oplossing, omdat we een aantal mensen gewoonweg niet kun-

Te licht bevonden

In de marge van de begrotingsbesprekingen boog de federale regering zich over een akkoord inzake asiel en migratie.

Met de nieuwe regularisatiecampagne, waardoor tienduizenden illegale vreemdelingen verblijfspapieren zullen krijgen, haalden de Franstalige partijen deze zomer reeds hun slag thuis. De Vlaamse meerderheidspartijen drongen er daarom op aan dat ook een aantal andere migratiedossiers zouden geregeld worden: de gezinshereniging, de strijd tegen de schijnhuwelijken en de nationaliteitswetgeving. Het spreekt voor zich dat de Franstalige bereidheid om werk te maken van een verstrenging op deze punten niet bijster groot was. Uiteindelijk kwam er na veel gepalaver een akkoord uit de bus. Van enig tegengewicht voor de regularisatiebuit die de Franstaligen in de wacht sleepten, is echter geen sprake.

betrokkene moet deelnemen aan het leven van de 'onthaalgemeenschap', dreigt niet veel meer om het lijf te hebben dan het lidmaatschap van de plaatselijke vogelenpikclub of vinke-niersbond. Als de kennis van 'één van de landstalen' betekent dat in Vlaanderen de kennis van het Frans volstaat, kunnen Congolezen, Marokkanen, Tunesiërs en andere vreemdelingen uit landen die behoren tot (de invloedssfeer van) de francofonie, bovendien Belg worden zonder een gebenedijd woord Nederlands te spreken. Van een daadwerkelijke burgerschapsproef is geen sprake. Aan de dubbele nationaliteit wordt evenmin geraakt. De bijkomende voorwaarden lijken bovendien alleen te gelden voor de naturalisatie,

evenwel aan de bijkomende voorwaarden ontsnappen doordat zij zich kunnen beroepen op bilaterale tewerkstellingsverdragen die België eertijds met hun landen van herkomst heeft gesloten. Ongeveer de helft van de vreemdelingen die een beroep doen op gezinshereniging, zijn Marokkanen of Turken.

Niemand minder dan gewezen minister van Asiel en Migratie Annemie Turtelboom wees er vorig jaar op dat strengere maatregelen inzake gezinshereniging door deze bilaterale akkoorden zouden doorkruist worden. Daarom stuurde zij een brief naar haar partijgenoot, de toenmalige minister van Buitenlandse Zaken Karel De Gucht,

Door het nefaste gezinsherenigingsbeleid worden autochtonen steeds meer vreemdeling in eigen land.

Het grote pijnpunt, de afwezigheid van een uitwijzingsbeleid die naam waardig, kwam niet eens ter sprake. Zolang de regering een gedoogbeleid voert en illegalen niet effectief het land uitzet, zal ook deze 'eenmalige' regularisatiecampagne niet de laatste zijn.

Geen proef

Er komt een federale databank inzake schijnhuwelijken, maar daar wordt meteen aan toegevoegd dat de raadpleging daarvan aan strikte voorwaarden inzake privacy zal gebonden zijn. Voor de naturalisatie zou een minimale verblijfsduur van vijf in plaats van drie jaar vereist worden. Dat de

terwijl bijna vier vijfden van de nieuwe Belgen gebruik maakt van een andere procedure.

Carrousel blijft draaien

Wat de gezinshereniging betreft - de belangrijkste migratiebron en in 2008 goed voor een instroom van meer dan 30.000 personen - zou degene die een familielid wil laten overkomen, moeten beschikken over een inkomen dat minstens gelijk is aan het leefloon van iemand met één persoon ten laste. Er zou daarnaast een nogal vrijblijvend 'engagement tot integratie' gevraagd worden. Onder meer de Marokkanen, Turken, Tunesiërs en Algerijnen zullen

met de vraag of het mogelijk was deze verdragen te herzien of niet meer toe te passen. Zoals te verwachten viel, was dit voor de PS echter onaanvaardbaar. Nog steeds haalt de meerderheid van de in ons land geboren Marokkanen of Turken (al of niet met Belgische nationaliteit) zijn of haar huwelijks-partner uit Marokko respectievelijk Turkije. Aan deze nefaste gezinsherenigingscarrousel wordt met de nieuwe maatregelen allerm minst een halt toegeroepen. Daardoor moet het integratieproces steeds weer vanaf nul beginnen en worden de autochtonen in tal van steden steeds meer vreemdelingen in eigen land.

Werner Somers

Geen kordaat beleid met de N-VA in de Vlaamse regering

Wie, na de rechtse verkiezingspraat van Bart De Wever, denkt dat de N-VA garant staat voor een kordaat inburgeringsbeleid, vergist zich schromelijk.

Vreemdelingen die zich in Vlaanderen vestigen hebben de plicht zich in te burgeren. In de praktijk beperkt deze verplichting zich ertoe een inburgeringscursus te volgen, die bestaat uit een luik Nederlands en een luik maatschappelijke oriëntatie. Op geen enkel moment moeten immigranten een examen of test afleggen waarbij zij hun veronderstelde opgedane kennis moeten bewijzen. Het volstaat om voldoende regelmatig aanwezig te zijn op de cursussen om aan de inburgeringsverplichtingen voldaan te hebben. De vorige Vlaamse minister van Inburgering overwoog nog een examen in te voeren; voor zijn opvolger Bourgeois en diens N-VA hoeft dat niet meer. Het Vlaamse regeringsakkoord bepaalt immers uitdrukkelijk dat de inspanningsverbintenis behouden zal blijven en dat inburgeren "geen resultaatsverbintenis" zal worden.

Ook andere elementen van het inburgeringsbeleid onder Bourgeois getuigen van een verregaande vrijblijvendheid. Het Vlaams inburgeringsdecreet bevat bijvoorbeeld de bepaling dat de Vlaamse inburgeraars een vergoeding moeten betalen voor hun inburgeringstraject en een waarborg moeten storten als ze niet voldoende aanwezig zijn op de cursussen. De vorige Vlaamse regering liet echter na deze bepaling uit te voeren. Ook de regering-Peeters II is dat niet van plan.

Waar Peeters II ook niets aan verandert, is aan het feit dat asielzoekers inburgeringscursussen kunnen volgen. Door asielzoekers te laten deelnemen aan inburgeringscursussen

werkt de Vlaamse regering illegaliteit in de hand. Immers, het merendeel van de asielaanvragen wordt afgewezen, waarna de afgewezen asielzoekers ons land zouden moeten verlaten. Afgewezen asielzoekers die illegaal in ons land blijven, kunnen hun opgedane kennis van het Nederlands

granten. Bourgeois benadrukte daarbij dat deze inburgeringscursussen in het buitenland alleszins "vrijwillig en kosteloos" zouden zijn.

Het Vlaams Belang ziet dat plan van Bourgeois niet zitten. Te vrezen valt immers dat dit initiatief een aanzuig-effect op nieuwe gelukzoekers zal genereren. Via de inburgeringscursussen vernemen kandidaat-immigranten immers wat hun rechten in Vlaanderen zijn, onder meer met betrekking tot allerlei sociale voorzieningen. Dankzij Bourgeois zal iedereen in Afrika voortaan in de mogelijkheid worden gesteld alle details te kennen van ons genereus sociale zekerheidsstelsel.

Achteruitgang

Het lakse en vrijblijvende inburgeringsbeleid contrasteert sterk met het kordate beleid in sommige andere Europese landen. In Nederland bijvoorbeeld moeten immigranten wél een inburgeringsexamen

afleggen, moeten ze wél financieel bijdragen voor hun inburgeringscursus en moeten ze ook een waarborg betalen die moet garanderen dat ze aan hun inburgeringsverplichtingen voldoen.

Het moge duidelijk zijn: voor wie een kordaat inburgeringsbeleid wil, dat immigratieontmoedigend werkt, is de deelname van de N-VA aan de Vlaamse regering eerder een achteruitgang dan een vooruitgang.

Wim Van Osselaer

INBURGERING

NL - FR - EN - DE

Home
[Inburgeringsbeleid](#)
[Regelgeving](#)
[Officiële documenten](#)
[Onthaalbureaus](#)
[Inburgering en OCMW](#)
[Onderzoek](#)
[Europees Integratiefonds](#)
[Huisstijl](#)
[Links](#)

Wat is inburgering?

De Vlaamse overheid werkt aan een Vlaanderen waarin alle mensen, ongeacht hun herkomst, kunnen samenleven in diversiteit. Dat gebeurt op grond van gelijkwaardigheid en een actief, gedeeld burgerschap.

Het is de bedoeling dat elke Vlaming actief aan de samenleving kan deelnemen. Inburgering is een geschikte manier om "nieuwe Vlamingen" die kans te geven.

Op deze website vindt u informatie over voor wie inburgering bedoeld is en wat het inburgeringstraject inhoudt.

Waar kan u terecht?

Beleidsnota Inburgering 2009 - 2014

Vlaams minister van Inburgering, Geert Bourgeois, heeft de beleidsnota Inburgering en Integratie voor de periode 2009 tot 2014 aan het Vlaams Parlement voorgelegd. In de beleidsnota zijn de grote strategische keuzen en opties van het inburgerings- en integratiebeleid voor de duur van de regeerperiode weergegeven. U kunt de beleidsnota hier terugvinden.

© 2008 Agentschap voor Binnenlands Bestuur - Boudewijnlaan 30 bus 70 - 1000 Brussel - T 02 553 40 38 - [contacteer ons](#)

Het lakse inburgeringsbeleid van Bourgeois contrasteert sterk met het kordate beleid van andere Europese landen.

en onze samenleving misbruiken om alsnog een regularisatie van hun verblijf te bekomen.

Inburgeren in het buitenland

Een maand geleden pakte de kersverse minister van Inburgering Geert Bourgeois in de pers uit met een grote nieuwwigheid. Hij zou in het buitenland inburgeringstrajecten organiseren voor potentiële immigranten. De ambassades en consulaten zouden de taak krijgen inburgeringspakketten te verdelen onder de kandidaat-immi-

Eerlijke journalistiek?

Enkele nieuwe incidenten doen de discussie over de grenzen van journalistiek fatsoen en beroepsernst weer oplaaien.

Is het toeval dat, amper enkele dagen nadat Patrick Vankrunkelsven zijn partij en de politiek de rug toekeerde, *Knack* uitpakt met een bericht over stalking en privé-mails? Neen, wellicht niet. Vankrunkelsven wijst

de veroordeling toe in *De Standaard*. Zijn argumentatie verdient de nodige aandacht: "Het vonnis leest als wat een 'beknopte handleiding voor slechte journalistiek' zou kunnen zijn: 'onvoldoende betrouwbare bronnen', 'beschuldigingen niet onderbouwen', 'getuigen verkeerd citeren wat neerkomt op valsheid', citaten uit de context trekken', 'van verschillende anekdotes één nieuw verhaal maken', 'teksten verdraaien, 'recht op wederwoord onvoldoende respecteren'." Vandermeersch is het eens met de rechter en schrijft dat een dergelijke

ken heeft met "het bewust verdraaien van feiten, manipuleren van woorden en misbruiken van zogenaamd bewijsmateriaal". De media – de zogenaamde 'kwaliteitspers' inclusief – zijn dringend toe aan een ernstig gewetensonderzoek.

Rechtse Omroep

In Nederland krijgen twee nieuwe omroepen een zendvergunning: 'Waker Nederland' en 'PowNed'. 'Waker Nederland' werd op poten gezet door de krant *De Telegraaf*. 'PowNed' is ontsproten uit de omstrede maar

erg populaire website 'GeenStijl'. Beide nieuwkomers hebben al laten verstaan dat ze actualiteitsprogramma's gaan maken en dat rechtse politici en rechtse standpunten daarin ook aan bod zullen komen. En dat was – ook in Nederland – tot op vandaag niet of veel te weinig het geval. Daarmee krijgt rechts een stem in het (verzuilde) omroepeland en lijkt er een einde te komen aan het linkse monopolie

of overwicht.

De discussie over de al te linkse en eenzijdige berichtgeving woedt bij onze noorderburen ook al jaren. Zelfs in eigen huis klonk kritiek op de eenzijdige aanpak van de publieke omroep. Grote baas Henk Hagoort kreeg naar eigen zeggen het idee dat actualiteitenprogramma's als 'Eén Vandaag', 'Netwerk' en 'Nova' in feite "drie keer de (linkse) Volkskrant zijn" maar in een ander jasje. De programma's leken op elkaar, voerden stevast dezelfde gasten op en brachten vooral voor spelbare en politiekcorrecte standpunten. Een beetje zoals de VRT bij ons, zeg maar. In Nederland hebben ze er genoeg van en komt er eindelijk verandering. Een voorbeeld dat in Vlaanderen navolging verdient.

Ludo Leen

De media zijn dringend toe aan een gewetensonderzoek.

met een beschuldigende vinger naar Karel De Gucht die uit was op wraak na zware kritiek op de partijwerking en die de mails aan journalisten bezorgd zou hebben. Het voorval toont andermaal de zedenverwilderende aan in pers en politiek. Bij *Knack*, dat eerder al uit de bocht ging met een 'spektakel-story' over de vermeende liefdesaffaire tussen Frank Vanhecke en Marie-Rose Morel en daarbij gebruik maakte van verduisterde en vervalste privé-mails en stukken uit een echtscheidingsdossier, hebben ze hun lesje blijkbaar nog altijd niet geleerd. Opnieuw laat het blad zich meeslepen in relatieperikelen en laat het zich misbruiken voor een politieke afrekening.

Vlaams Belang

Een rechter veroordeelde vorige maand twee hoofdredacteuren en een journalist van *Het Laatste Nieuws* tot een schadevergoeding van 600.000 euro. Ze schreven en publiceerden een 'ongefundeerd' dopingverhaal over een bekende Vlaamse wielervederbaas. De Vlaamse journalistenvereniging reageerde geschokt op het vonnis, maar Peter Vandermeersch juicht

lijke werkwijze volstrekt onaanvaardbaar is en allerm minst getuigt van een correcte journalistiek.

We gaan ons hier niet uitspreken over de bewuste zaak, maar wat Vandermeersch hier met veel vuur aanklaagt, leest als een beknopte handleiding voor de berichtgeving over het Vlaams Belang: onvoldoende betrouwbare bronnen, niet onderbouwde beschuldigingen en verdachtmakingen, verkeerd geciteerde woordvoerders en parlementsleden, uit de context gerukte uitspraken, verdraaide standpunten, geen recht op wederwoord of verdediging. Daar bestaat een woord voor: hetze, of, zo u wil, heksenjacht. Vandermeersch noemt dat – weliswaar in een andere context – journalistiek die "niks meer van doen heeft met de moeilijke en genuanceerde zoektocht naar de waarheid" maar alles te ma-

Nederland krijgt twee rechtse omroepen. Wanneer volgt Vlaanderen?

Elke dag 2722 criminele feiten

Tussen 2007 en 2008 vertoont de geregistreerde criminaliteit in België een daling van 2,3%. "Het is de grootste daling sinds 2001", juicht men bij de top van de federale politie. De naakte cijfers geven minder aanleiding tot vreugde...

Het vaktijdschrift voor de Belgische politiediensten 'Het Politiejournaal' geeft een overzicht van de top vijf van de geregistreerde criminele fenomenen in ons land. In totaal werden in 2008 maar liefst 993.495 criminele feiten geregistreerd. De top vijf bestaat uit:

- 416.457 diefstallen en afpersingen, of 41,9% van alle geregistreerde criminele feiten.
- 122.076 gewelddadige misdrijven tegen de eigendom (vandalisme, vernielingen, brandstichtingen, enz.), of 12,3% van alle geregistreerde criminele feiten.
- 88.887 misdrijven tegen de lichamelijke integriteit (slagen en verwondingen, verkrachtingen, moord, enz.), of 8,9% van alle geregistreerde criminele feiten.
- 44.839 feiten die verband houden met verdovende middelen (drughandel, bezit en gebruik van drugs, enz.), of 4,5% van alle geregistreerde criminele feiten.
- 40.230 misdrijven tegen morele waarden en gevoelens (belaging, nachtlawaai, aanranding van de eerbaarheid, enz.), of 4,1% van alle geregistreerde criminele feiten.

Daarbij moeten dan nog alle feiten geteld worden die niet worden aangegeven bij de politiediensten. Dat zogenoemde 'dark number' wordt volgens de federale veiligheidsmonitor geschat op maar liefst 65% van de werkelijk gepleegde criminele feiten!

Perceptie

De federale politie en de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken mogen zich zoveel op de borst kloppen als ze willen. De perceptie – zeg maar de onveiligheidsgevoelens – bij de bevolking

is enigszins anders. Onlangs kwam er een 'getuige' uit onverwachte hoek. Joseph Daul, de voorzitter van de Christendemocratische fractie in het Europees Parlement ventileerde zijn verontwaardiging over de criminaliteit en de lakse houding van het gerecht en de politie in Brussel. Daul kwam op voor een vrouwelijke collega – Europees Parlemenstlid Angelika Niebler – die bij het verlaten van het Europees Parlement in Brussel op de grond werd geslagen en beroofd werd van GSM, portefeuille en papieren. Daul noemde in

des de plak zwaaien en de politie nog nauwelijks durft te komen. Dat heeft natuurlijk te maken met het lakse beleid van de Brusselse beleidsmakers die hun allochtone kiesvee niet willen verliezen en bijgevolg de agenten aanmanen "niet te provoceren".

Lakse overheid

De gevangenen zitten overvol maar in plaats van cellen bij te bouwen, kozen de opeenvolgende regeringen ervoor de straffeloosheid steeds verder

op te drijven. Straffen van minder dan zes maanden blijven sowieso zonder gevolg. Maar ook straffen tot drie jaar hoeven niet langer meer te worden uitgezeten. De veroordeelden maken kans op een alternatieve straf of vallen onder het systeem van elektronisch toezicht. Nog een andere maatregel om de overbevolking in de gevangenen te bestrijden, is de vervroegde invrijheidstelling die eigenlijk een recht is geworden in plaats van een gunst. Momenteel lopen niet minder dan

1680 veroordeelde criminelen vrij rond omdat de cellen vol zitten en er onvoldoende enkelbanden ter beschikking zijn.

Als we ons goed herinneren stelde de CD&V tijdens haar acht jaar durende oppositieperiode met de regelmaat van een klok het falende veiligheidsbeleid van de paarse regeringen aan de kaak. Nu diezelfde partij de minister van Justitie levert, heeft zij de mogelijkheid te breken met de linkse en lakse aanpak. Maar met 993.495 feiten per jaar - gemiddeld 2.722 criminele feiten per dag - ziet het daar dus nog steeds niet naar uit.

Bart Debie

het Europees Parlement nog drie gelijkaardige feiten. Dagelijkse kost voor vele Brusselaars. "De veiligheid in deze stad is niet verzekerd", besloot de fractieleider, onder luid applaus van zijn fractie, waarin cynisch genoeg ook de CD&V zetelt.

En alsof dat niet genoeg is, wees *De Standaard* (24.10.09) nog op feit dat er dit jaar al elf doden vielen in de oorlog tussen Brusselse straatbendes. De krant liet een bendelid aan het woord en al snel bleek dat zij driester en gewelddadiger dan ooit te werk gaan. De Brusselse politieagenten klagen deze wantoestanden al vele jaren aan, als ook het bestaan van zogenaamde *no-go zones*: wijken waar allochtone ben-

Veilig Ouder Worden

Veel senioren zijn bezorgd. Dat komt omdat zij het gevoel hebben een grotere kans te lopen het slachtoffer van een crimineel feit te worden.

Niettegenstaande de criminaliteitstatistiek en de resultaten van de veiligheidsmonitor aantonen dat senioren cijfermatig minder het slachtoffer zijn van een misdrijf dan andere leeftijdsgroepen, voelen vele senioren zich toch onveilig.

Dat die statistieken aantonen dat senioren minder het slachtoffer worden van criminaliteit is niet verwonderlijk en zelfs eerder misleidend. De officiële cijfers worden immers samengeesteld uit alle feiten die worden aangegeven bij de politie. En uitgerekend daar schort in het geval van senioren nu net het probleem. Heel veel senioren doen geen aangifte meer bij de politie. Dat komt voort uit angst, uit schaamte en in heel veel gevallen omdat het voor veel senioren fysiek onmogelijk geworden is om zich tot aan een politiekantoor te begeven.

Oudere mensen voelen zich vaak ongerust omdat ze denken dat ze het slachtoffer zouden kunnen worden van een handtasroof, een gauwdiefstal of een woninginbraak. Dat is vaak niet geheel onterecht. Mensen durven bij valavond vaak ook niet meer buitenkomen of hebben schrik van het groepje jongeren dat op de hoek van de straat staat.

Gemakkelijk slachtoffer

Senioren zijn al te vaak geëerde slachtoffers bij criminelen allerhande. Deze mensen zijn immers vaak veel minder weerbaar, zijn slecht te been en/of hebben een verminderd waarnemingsvermogen of slecht geheugen, waardoor ze een gemakkelijke prooi vormen en de kans op herkenning bovendien klein is.

Oudere mensen hebben al te dikwijls nog te veel cash geld op zak, kunnen vaak moeilijk of niet met een GSM overweg waardoor snel hulp inroepen vaak niet mogelijk is. Ze vormen een heel laag risico voor criminelen.

Het gevolg daarvan is helaas al te dikwijls dat senioren zich isoleren, niet meer durven buitenkomen en eenzaam worden. Senioren krijgen daarvoor een verminderd gevoel van ei-

genwaarde, denken vaak dat ze afgeschreven zijn in de maatschappij en/of voelen zich oud en nutteloos. Die eenzaamheid kan dan weer leiden tot nog grotere onveiligheidsgevoelens en tot psychosomatische gevolgen: mensen worden er letterlijk en figuurlijk ziek van.

Niet enkel criminaliteit

Senioren voelen zich niet enkel onveilig omwille van de angst om het slachtoffer te worden van criminaliteit. Neen, senioren voelen zich vaak ook onveilig omdat ze schrik hebben om het slachtoffer te worden van een verkeersongeval, van een ongeval of een brand thuis, enz. Vanaf de leeftijd van 55 jaar neemt de kans op een ongeval met een blijvend fysiek letsel immers aanzienlijk toe.

Gevoelens van onveiligheid bij senioren kunnen ook voortkomen uit een algemene ontevredenheid over de wijk en de buurt waar zij wonen, vaak zijn opgegroeid en die ze enorm hebben zien veranderen. Ook eenzaamheid en sociaal isolement kunnen leiden tot onveiligheidsgevoelens.

Campagne

Het Vlaams Belang laat de Vlaamse senioren niet in de steek. Vanaf 26 november start een partij met een gerichte senioren campagne waarbij er in alle Vlaams Belang afdelingen spreeknamiddagen worden georganiseerd.

Tijdens die spreeknamiddagen zal er naast een politieke beschouwing een voordracht gegeven worden door ex-politicommissaris Bart Debie. Daarbij zullen aan de senioren tal van praktische tips en richtlijnen gegeven worden om zich beter te beschermen tegen de meest voorkomende mogelijke vormen van criminaliteit.

Daarnaast zal het Vlaams Belang folders en brochures verspreiden waarin deze tips kort toegelicht worden.

Zusters van selectieve liefde

Allerhande groepjes van linkse tot extreemlinkse signatuur trekken zich het lot aan van bij voorkeur exotische noodlijdenden. Voor de reële en dringende noden van de eigen bevolking heeft men opvallend minder oog.

In dit rijke land en vermeend sociaal paradijs leeft 15% van de bevolking onder de armoedegrens (cijfers Eurostat). Dan hebben we het nog niet eens over de grijze massa die met deze armoedegrens flirt of over het steeds meer terrein winnende fenomeen van de *working poor*, mensen met een baan die nauwelijks het hoofd boven water kunnen houden – een verschijnsel dat volgens de linkse roepoeters van de verzorgingsstaat alleen maar voorkwam in sociale woestijnen zoals de VS. Onze uitkeringen en pensioenen horen bij de laagste in Europa. Voor al te veel mensen is België dus beslist geen land van melk en honing. Ontoereikende bestaansmiddelen beperken al snel de toegang tot basisbehoeften. Bekend is dat velen dokters- en tandartsbezoeken gaan uitstellen, snijden in medische zorg en dat wie het ongeluk heeft om zwaar ziek te worden, heel gauw in grauwe armoede kan verglijden.

Anno 2009 is dat de realiteit in een 'rijk Westers land'. Je zou dan denken dat alles in het werk wordt gesteld om hieraan te verhelpen, vooral in een land waar men prat gaat op zijn uitgebreide sociale zekerheidssysteem en daarvan

een hele ideologie heeft gemaakt. Toch lijken andere bekommernissen zwaarder te wegen.

Gratis liefdadigheid

De linkse kerk is een fijnmazige kathedraal met vele zijkapellen en cryptes. Daarin betreft het schimmige wereldje van NGO's, ontwikkelingssamenwerkingsclubjes en andere "zuidwerkers" een knus plekje. Het hobbyisme van de wereldverbeterend bevolegenen wordt natuurlijk in grote mate mogelijk gemaakt door de gulle subsidiëring die hun vanuit de overheidsofferblokken toevloeit. Een bijzonder pareltje aan deze kroon is de vzw Medimmigrant. Dat is een dameskransje dat zich ten doel gesteld heeft om illegalen de weg naar medische voorzieningen te wijzen, ze te begeleiden in de zorgsector en – uiteraard – voorstellen te formuleren "naar het beleid toe". Oppervrouwe van dit Medimmigrant is een Groen!-OCMW-raadslid uit een Oost-Vlaamse gemeente; duidelijk is alweer uit welke hoek de wind waait.

De wet voorziet dat illegalen recht hebben op dringende medische zorgen.

Menselijk gezien kan men daartegen weinig bezwaar hebben, het is alleen jammer dat in sommige gevallen zelfs van dit elementair beginsel al misbruik wordt gemaakt. Een club als Medimmigrant heeft als, nauwelijks verdoken, doelstelling om de principes nog verder op te rekken en van ons land niet alleen het OCMW van de wereld, maar ook het ziekenhuis van de wereld te maken. Het staat iedereen vrij om zweverige idealen te belijden, maar vanzelfsprekend haalt geen zichzelf respecterende linkse weldoener het in zijn hoofd om zijn liefdadige activiteiten uit eigen zak te bekostigen. In dit geval kan men rekenen op de vrijgevigheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Zo kan het gebeuren dat Medimmigrant de hele Brusselse metro behangt met duidelijke en uitnodigende affiches die aan mensen in "een onregelmatige verblijfssituatie" meedelen dat ze rustig met hun kwaaltjes bij de dokter terecht kunnen en dat ze daarbij alle hulp zullen krijgen van de zusters van Medimmigrant. Kennelijk heeft men wel wat centen over voor dit goede doel dat nog maar eens de illegaliteit promoot en bijdraagt tot het aanzuigende klimaat dat al zo ruim door massale regularisaties wordt geschapen.

Vrolijk

Terwijl dus vrolijk overheidsgeld over de zogenaamd humanitaire balk wordt gekukeld, kwijnen in onze steden en in het land, talloze mensen weg in armoede en ziekte. Mensen die een leven lang niet weinig aan de staatskas hebben bijgedragen. Naar hen wordt nauwelijks omgekeken. Het beoefenen van verre naastenliefde op kosten van 't gemeen is natuurlijk zoveel charmanter dan deze werkelijkheid in te zien.

Wouter van den Meersch

Een club als Medimmigrant wil van ons land niet alleen het OCMW van de wereld, maar ook het ziekenhuis van de wereld maken.

Tentenkampen voor illegalen

Terwijl autochtone daklozen in Brussel doodvriezen op straat, plaatsen NGO's in Brussel tentenkampen voor illegalen.

Brussel is, zoals zoveel Europese hoofdsteden, een ware aanzuigpool voor asielzoekers en illegalen uit alle uithoeken van de wereld. De opeenvolgende regularisatiecampagnes van de overheid zijn hier niet vreemd aan. Wie in dit land een tijdlang als illegaal weet te verblijven, wordt voor die illegaliteit beloond met de Belgische nationaliteit. Er zijn in Brussel dan ook heel wat meer illegalen dan dat er opvangplaatsen voor illegalen zijn.

lijkt nog een heel pak hoger. Een studie van de VUB raamt hun aantal op ruim boven de tweeduizend. Een aantal van die daklozen kan terecht bij allerlei hulporganisaties; maar velen zullen de barre winters nachten buiten, op straat, in parken, in stations of in kraakpanden moeten doorbrengen. Het daklozencollectief 'Mort de la Rue' becijferde, dat in het jaar 2007 maar liefst 32 daklozen op straat stierven.

sen, die hier wel legaal verblijven, staat er namelijk geen legertje organisaties klaar om hen gratis medische verzorging te schenken. Nochtans heeft ongeveer 30% van de Brusselse daklozen in de opvangcentra een handicap, en dus vaak nood aan gespecialiseerde medische begeleiding.

Ten tweede is het creëren van extra opvangplaatsen voor illegalen geen enkele oplossing, integendeel! De eni-

Brussel anno 2009: liever tenten voor illegalen dan opvang voor eigen daklozen.

Asielzoekers op hotel

Onlangs liet Artsen Zonder Grenzen (AzG) weten dat verschillende niet-gouvernementele organisaties zich dan ook voorbereiden om in hartje Brussel tentenkampen voor vluchtelingen te openen. Volgens AzG worden momenteel 1.300 asielzoekers ondergebracht in hotels bij gebrek aan plaatsen in de normale opvangcentra. Sinds enige tijd echter zou ook daar geen plaats meer zijn en zouden 900 asielzoekers verplicht worden om de nacht door te brengen op straat. En dat is voor AzG totaal onaanvaardbaar.

Maar Brussel telt ook massaal veel daklozen van ons eigen volk. Volgens een recente officiële telling zijn er in Brussel zowat 1800 daklozen; en de reële cijfers liggen waarschijnlijk

Wereld van verschil

Artsen zonder Grenzen en andere NGO's hebben de Belgische overheid opgeroepen om tijdelijke locaties waar illegalen kunnen worden opgevangen, onmiddellijk op te vorderen. Het gaat hierbij over onder meer leegstaande legerkazernes.

Het Vlaams Belang is het niet eens met die zienswijze. Als er al mogelijke opvangplaatsen zouden zijn, dienen die wat ons betreft in de eerste plaats gereserveerd te worden voor autochtone daklozen die met de winter voor de deur, de nachten niet op straat zouden mogen doorbrengen. Voor deze mensen, die hier wel legaal verblijven, zijn er namelijk geen hotels waar ze terecht kunnen voor een bed, een bad en een maaltijd. Voor deze men-

ge oplossing in deze is de illegaliteit te ontmoedigen en te bestraffen in plaats van te belonen. Verplicht verblijf in gesloten opvangcentra gecombineerd met een snelle behandelingsprocedure en een snel en effectief uitwijzingsbeleid volstaan om het tekort aan opvangplaatsen op te lossen.

Wanneer de NGO's stellen dat het een schande is, dat in Brussel – de zelfingenomen hoofdstad van Europa – mensen op straat moeten slapen, dan is dat correct. Maar sommigen hebben daar deels zelf voor gekozen, door als illegaal naar hier te komen; terwijl anderen enkel door persoonlijke tegenslagen op straat zijn beland. En dat is natuurlijk wel een wereld van verschil!

Stijn Hiers

BHV und kein Ende

Het Duitstalig belangenconflict is het bewijs van het absurd én antidemocratisch karakter van België.

Eind oktober riepen de leden van het Duitstalige parlement een vierde belangenconflict in tegen de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Dat een gemeenschap van amper 80.000 zielen, die in de verste verte niets te maken heeft met de problematiek van de Vlaamse Rand, het democratisch besluitvormingsproces in de Kamer van Volksvertegenwoordigers voor de vierde maal op rij kan dwarsbomen, illustreert ten overvloede het even absurde als antidemocratische karakter van de Belgische Staat. Het systeem van de belangenconflicten is vooral ook een anti-Vlaams instrument: Walen en Franstaligen kunnen er vier tot vijf keer achter mekaar misbruik van maken, terwijl dit wapen aan Vlaamse kant slechts één keer kan worden aangewend.

Cash betaald

Mark Grammens verklaart in zijn *Journal* (05.11.2009) waarom de Duitstaligen, hoewel ze geen belang hebben bij de niet-splitsing van BHV, toch een belangenconflict hebben ingeroepen: zij werden "cash betaald met de belofte dat 1) het Waalse gewest enkele bevoegdheden inzake ruimtelijke ordening zal afstaan aan de regering van Eupen, en 2) dat Eupen tegen 2018 (misschien wordt hier dan het kampioenschap voetbal gespeeld) een voetbalstadion krijgt voor 12.000 toeschouwers. (Ter herinnering: Eupen telt 18.000 inwoners, en de wedstrijden van tweedeklasser Eupen worden bijgewoond door gemiddeld 1.200 toeschouwers.)"

De echte verantwoordelijken voor dit triestige verhaal zijn echter de traditionele Vlaamse partijen en in de eerste plaats de CD&V, die de Duitstaligen met grote aandrang gevraagd hebben dit belangenconflict in te dienen. Zij hebben hun dure eden en hun heldere beloften aan de inwoners van Halle-Vilvoorde op een hoogst pijnlijke wijze verbroken. Met hun voorname om rond BHV hoe dan

ook een compromis te zoeken – 'een onderhandelde oplossing' – leggen ze zich bovendien al op voorhand neer bij de meest extreme eisen van de Franstaligen. Maar ook de N-VA heeft boter op het hoofd. Op 14 oktober jl. stemde die partij in het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie van de Vlaams Belangers Joris Van Houthem en An Michiels weg om de Duitstalige collega's gezamenlijk op te roepen af te zien van een belangenconflict.

Hypocrisie

Het Vlaams Belang legde op 21 oktober jl. ook een voorstel van resolutie

betreffende de splitsing van BHV voor aan het Vlaams Parlement waarvoor Joris Van Houthem de spoedbehandeling vroeg. Die hoogdringendheid was noodzakelijk omdat er de dag nadien in de Kamer een stemming kon komen. Ook hier bleek opnieuw de hypocrisie van de N-VA door deze vraag niet te steunen. Nochtans is dit niet meer dan het volgen van het eigen Vlaams regeerakkoord: "de meerderheid heeft in 2004 een regeerakkoord goedgekeurd waarin men iedereen oproep om onverwijld en zonder prijs de splitsingsvoorstellen over BHV in het federale parlement goed te keuren. Dat staat nu in de bijlage van het regeerakkoord van deze nieuwe regering. Wij doen niets meer dan een beroep op het Vlaams regeerakkoord. Het parlement zou moeten oproepen om morgen in de Kamer de splitsingsvoorstellen over BHV te agenderen en onverwijld goed te keuren", aldus Van Houthem.

Januskop

Als het belangenconflict van de Duitstaligen afloopt, kan ook het Brussels parlement als laatste een gelijkaardige procedure starten. Opmerkelijk is dat Brigitte Grouwels, CD&V-minister in de Brusselse regering en zogenaamd Vlaamsgezind, al stelde dat zo'n belangenconflict niet voor een crisis in de Brusselse regering zal zorgen. Opnieuw toont de CD&V daarmee over een januskop te beschikken: ooit maakte de partij van de BHV-splitsing een noodzakelijke voorwaarde om toe te treden tot de federale regering, vandaag vraagt zij om belangenconflicten in te roepen om zo de eigen ministerportefeuilles te kunnen veiligstellen. Een ding is zeker bij CD&V: het Belgisch belang krijgt er altijd voorrang op het Vlaams belang.

Jan Lievens

Respect!
voor Vlaams-Brabant

STEUN de BURGEMEESTERS
SPLITS KIESKRING

150km EUPEN | 150km HALLE-VILVOORDE

Een organisatie van
K&M MITEE

HAVIKO, VVB en TAK gaan zaterdag 24 oktober naar Eupen...
Om respect te vragen voor onze streek! Geen nieuw belangenconflict!!

Opstapuren BUS:
10u00 DILBEEK, gemeentehuis
10u15 GRIMBERGEN, Ter Wilgen
10u25 STERREBEEK, Autodeelparking
11u00 LUMMEN, Autodeelparking
13u00 EUPEN, station

AFSPRAAK NU ZATERDAG, OM 13u. aan het station van Eupen!

Inschrijven noodzakelijk via wart.van.schel@vwb.org of 03/320 06 35

Hoewel ze er in de verste verte niks mee te maken heeft en ondanks protest vanuit Vlaanderen, riep de Duitstalige gemeenschap op aandringen van CD&V toch een belangenconflict in tegen de splitsing van BHV.

Kogel door de kerk. Of toch niet?

Begin oktober dit jaar keurde het Vlaams Parlement het decreet over het zogenaamde 'faciliteitenonderwijs' goed.

Met die goedkeuring verklaarde Vlaanderen zich bevoegd voor de pedagogische inspectie over het Franstalig basisonderwijs in de zes faciliteitengemeenten.

Reeds decennia wordt in acht basisscholen in De Zes in het Frans les gegeven. Dit is het gevolg van het invoeren van de faciliteiten. Maar er was meer. Waar in Vlaanderen de pedagogische inspectie vanzelfsprekend wordt uitgeoefend door Vlaamse instanties, gebeurde de inspectie voor die Franstalige scholen door de Franse Gemeenschap. Dat was volslagen onlogisch: Vlaanderen mocht wel jaarlijks meer dan 10 miljoen euro ophoesten voor het subsidiëren van die scholen, maar mocht niet nagaan of in die scholen de

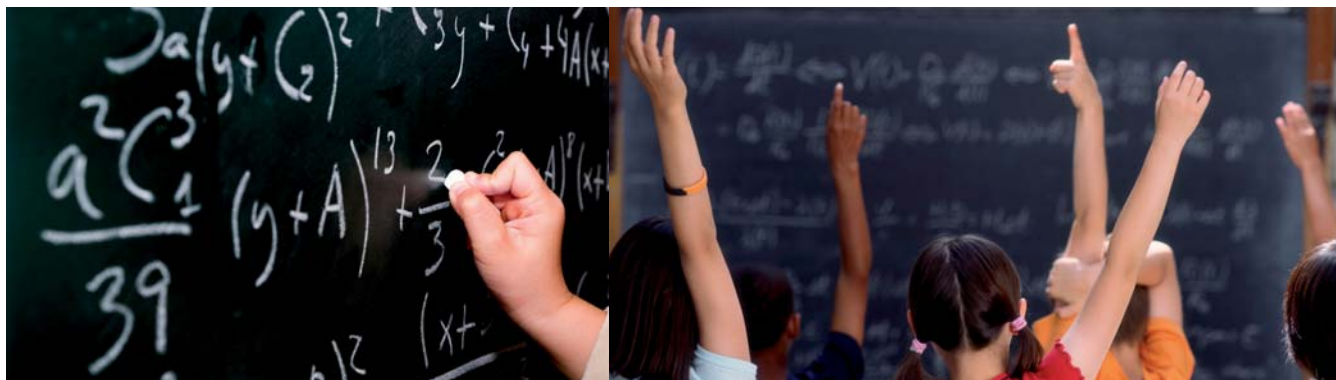
de Franstaligen furieus. Via opeenvolgende belangenconflicten hielden zij de eindstemming in het Vlaams Parlement bijna twee jaar tegen. Het Vlaams Belang heeft het Vlaams Parlement herhaaldelijk opgeroepen om die belangenconflicten naast zich neer te leggen en het decreet goed te keuren. Dat is nu eindelijk gebeurd.

Quid VLD?

Is daarmee de kogel door de kerk? De Franstaligen stappen in elk geval naar het Grondwettelijk Hof om het decreet te laten vernietigen. Dat was te verwachten, maar intussen is het decreet wel van kracht. Verontrustender zijn de verschillende pistes die de VLD nu

Franstalig protest, is Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet. In een vraaggesprek met *Le Soir* (06.11.09) benadrukt Smet dat hij alsnog tot een onderhandelde oplossing wil komen. Hij nodigt zichzelf nu uit naar het parlement van de Franse Gemeenschap om de werkelijke draagwijdte van het decreet toe te lichten. Hij vergeet dat die ontmoetingen al tot driemaal toe hebben plaatsgevonden tussen het Vlaams Parlement en het parlement van de Franse Gemeenschap, de COCOF en het parlement van het Waals Gewest, naar aanleiding van de drie belangenconflicten. Toen is uitvoerig op de 'draagwijdte' van het decreet ingegaan.

Smet slaat de bal helemaal mis wan-

Vlaamse eindtermen werden gehaald. Wij subsidieerden met andere woorden zelf de verfransing van onze regio. Jarenlange onderhandelingen tussen de ministers van Onderwijs van Vlaanderen en Wallonië leverden niets op.

Meer dan tien jaar heeft het Vlaams Belang in het Vlaams Parlement op deze kwestie gehamerd en gesteld dat, indien de Franstaligen dwars bleven liggen, men de geldkraan maar moest dichtdraaien. Uiteindelijk boekten we resultaat. Zelfs de andere partijen vonden uiteindelijk dat de maat meer dan vol was, en het Vlaams Parlement besliste dat Vlaanderen, en Vlaanderen alleen, bevoegd was voor de inspectie. Dat werd in een decreet gegoten, dat voor het eerst werd goedgekeurd in december 2007. Uiteraard waren

de wereld instuurt. Luk Van Biesen, Kamerlid voor de VLD en Kraainems gemeenteraadslid, pleitte ervoor dat de Franstalige basisscholen in de Zes best worden overgedragen aan... Frankrijk. Dit is echt te gek voor woorden. We hebben nu eindelijk zeggenschap verworven over die scholen, en Van Biesen wil ze meteen uitverkopen aan Frankrijk.

En dan is er nog Guy Vanhengel, vicepremier in de Belgische regering. Die pleitte zowaar voor een opschorting van het decreet. Als de Franstaligen een beetje boos worden, is Vanhengel er altijd als de kippen bij om hen tegemoet te komen.

Quid Pascal Smet?

Wie ook onder de indruk is van het

neer hij zonder verpinken stelt dat de Franstalige basisscholen hun Franstalige CLB-centra kunnen behouden. Dit is volgens het decreet gewoonweg verboden. Ook de taalvereisten waaraan leerkrachten - die ook ambtenaren zijn - moeten voldoen, en die geregeld zijn via de wet op het gebruik der talen in bestuurszaken, lapt Smet vrolijk aan zijn laars.

Wat hij nu doet, lijkt verdacht veel op een ware sabotage van de uitvoering van het decreet. Dat decreet is bijzonder duidelijk, en voor het Vlaams Belang kan het niet dat een minister eigenhandig beslist om een door het parlement gestemd decreet zomaar op de lange baan te schuiven.

Joris Van Hauthem

Staatssecretaris of seriecrimineel

Criminaliteit, rellen met de politie, verbaal en fysiek geweld. In heel veel gevallen gaat het om Marokkaanse jongens, maar soms gaat het ook goed. Op zoek naar verklaringen.

Waarom duiken Marokkaanse jongens vooral op in de verkeerde statistieken van leerachterstand, schooluitval, werkloosheid en criminaliteit? Er is al heel wat inkt over gevloeid en bij onze noorderburen zijn intussen heel wat heilige huisjes gesloopt. Criminoloog Hans Werdmölder gooide met zijn boek 'Marokkaanse lieverdjes' al een stevige knuppel in het multiculturele hoenderhok en journaliste Fleur Jürgens deed daar in 'Het Marokkanendrama' nog een flinke schep bovenop. En nu is er 'Staatssecretaris of seriecrimineel' – Het smalle

pad van de Marokkaan' van Paul Andersson Toussaint. Politici maken er zich nog vaak van af met de bewering dat het maar om 'geïsoleerde incidenten' gaat, of om 'een heel kleine groep'. Onzin, stelt Toussaint. 70 procent van alle Marokkaanse jongens in Amsterdam komt in aanraking met de politie. En dat heeft tal van oorzaken. Voor alle duidelijkheid: met huidskleur heeft dat niets te maken en dat criminaliteit nu eenmaal in hun bloed zit, slaat nergens op. Opvoeding en culturele omgevingsfactoren spelen wél een sleutelrol.

Straatcultuur

De auteur dompelde zichzelf onder in de Marokkaanse leefwereld en laat Marokkaanse getuigen aan het woord die er niet voor terugdeinzen om de vinger op de wonde te leggen. Zo vroeg Tarik Yousef in een discussiegroep met Marokkaanse amokmakers aan een jonge knaap wat die eigenlijk deed. "Ik ben runner", zei dat jongetje. "O, wat is dat

dan, een runner? Wat doe je dan? – Ik dacht aan iets in de atletieksfeer. "Nou, ik krijg een telefoontje en dan moet ik een zakje van a naar b brengen." "O, wat verdienen je daar mee?" "Nou, zo'n 1000 euro per week. Soms meer." "Jezus Christus", riep ik. "Voor een zakje ergens naar toe te brengen?" "Die zaal bleek vol te zitten met dat soort jongens. Ik verdiende toen zelf 1000 euro per maand. Dat was in die tijd heel behoorlijk. Maar ik realiseerde me plotseling dat ik tegenover een zaal vol zwaar verdienende gasten stond. Want 1000 euro per week, dat is 4000 euro per maand, en soms meer. Hoe

niet hoeft te werken in het leven. Ze krijgen geen goed voorbeeld."

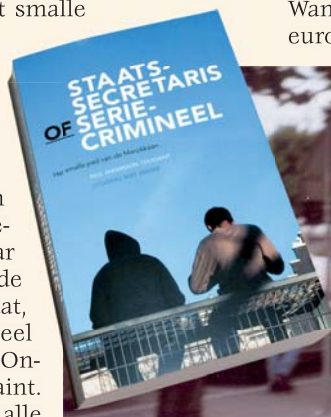
Opvoeding

Een deel van de ouders sluit de ogen voor het foute gedrag van hun zonen. Maar, zo klinkt het in het boek 'De loopbaan van een draaieurcrimineel begint thuis'. Heel wat boefjes blijken verborgen acteertalenten te hebben. Ze hebben een indrukwekkend strafblad, maar als je met hun ouders praat, hoor je dat het zo'n lieve en beleefde jongens zijn. Een politieman van Marokkaanse afkomst vertelt hoe ze een woning binnenvielen: "Die ouders waren enorm kwaad op ons, want hun zoon was een goede jongen. De politie moest altijd de Marokkanen pakken. Maar hun zoon had wel een doos met 2500 euro en twee pistolen onder zijn bed." Volgens de man bestaat er een brede cultuur van liegen, bedriegen, hypocrisie en elkaar dekken binnen de Marokkaanse gemeenschap. Een andere belangrijke factor is dat veel ouders

op hun manier eigenlijk ook crimineel zijn. Ze lichten de boel op en frauderen met uitkeringen.

Wij tegen zij

Er heerst niet alleen een dominante straat- en scheldcultuur, ook het wij-zij-denken heeft diepe wortels geschoten. "De grootste racisten in het land zijn de buitenlanders zelf. De Marokkanen al helemaal" zegt Ricardo, een goed geïntegreerde Surinamer. Kenneth, een trambestuurder, kan het alleen maar beamen. Al 20 jaar heeft hij te maken met "agressie, gezeik, intimi-

Lange tenen, korte lontjes.

kwam het dat zo'n grote groep het de normaalste zaak van de wereld vindt om als drugsrunner te werken?" Er was niemand die hen zei dat de meeste mensen zich daarvoor uit de naad moeten werken of alleen maar van dat bedrag kunnen dromen. Maar die jongens hebben een houding van 'Wat moet ik nu met een baan? Ik verdien geld als slijk, man!' Het Marokkaanse meisje Gadisja noemt man en paard: "Ik ken niet één vader die werkt. Nederlandse jongens zien hun vader vroeg opstaan en naar hun werk gaan. De Marokkaanse jongens kennen dat niet. Ze groeien op met het idee dat je

Criminele jongens zwaaien thuis en op straat de plak.

datie en haat" en "de rochelbrigade": "Regelmatig worden vrouwen in de tram bespuugd. Soms heb ik wel vier bespuugde vrouwen in mijn tram zitten. Het is echt niet te geloven. Echt, 95 procent van die jongens is fout." En toch is het altijd de fout van "de anderen": de overheid, de media, de politie, de school. De Marokkaanse politicus Ahmed Marcouch (PvdA) onderkent het probleem: "Je hebt aan één kant een groep Marokkanen die zegt: wij leven hier en wij moeten ons gedragen naar de wetten en regels van Nederland. Aan de andere kant heb je een groep die in wij-zij-termen denkt. Die zich enorm snel op de pik getrapt voelt, permanent verongelijkt is, altijd de anderen de schuld geeft van hun eigen ongeluk, gebrek aan succes. Bij dat wij-denken hoort het goedpraten van huiselijk geweld tegen vrouwen en andere strafbare feiten. Bij dat wij-denken hoort het goedpraten van fraude met uikeringen: het feit dat er een hele groep Marokkanen is, die hier een uitkering geniet, maar in Marokko grond en huizen bezit. Dat is de groep die vindt dat je wantoestanden binnen de eigen gemeenschap moet houden. Ik besef dat slechtheid in alle mensen zit, maar er heerst gewoon een profiteursmentaliteit bij een onevenredig groot deel van de Marokkanen. Daar word ik kwaad van."

Falende justitie

Het aanstootgevend of agressieve gedrag van Marokkaanse jongens is niet de schuld van de maatschappij, maar de overheid gaat niet vrijuit. Iedereen heeft schrik. En dus houdt de buurman wijselijk zijn mond als jongeren zich niet gedragen. Uit angst om in el-

kaar geslagen te worden, de auto terug te vinden met een afgerukte spiegel of kapot gestoken banden, of om een steen door de ruit te krijgen. Ook politie en justitie kijken vaak de andere kant op en laten betijen, uit vrees voor 'erger'. De falende rechtsstaat is een zeer negatieve factor in de Marokkaanse opvoeding en heeft de positie van criminelen in de wijk nog versterkt. Het falen van justitie draagt in niet geringe mate bij tot de sfeer van intimidatie, angst en straffeloosheid die in de concentratiewijken is ontstaan. De sociale controle is wegge gevallen. Criminele jongens zwaaien thuis en op straat de plak. Autochtonen vluchtten massaal weg. De multiculturele apartheid ruikt op in de steden.

Rolmodellen

Het begrip 'Marokkaanse jongeren' is synoniem geworden voor problemen, geweld en criminaliteit, maar het kan ook anders. In Nederland – meer dan bij ons – zijn er opvallend veel succesvolle Marokkanen, op het voetbalveld, in de culturele sector en de politiek. Abdelkader Benali, Hafid Bouaza, Ahmed Aboutaleb (burgemeester van Rotterdam) en Ahmed Macouch, om er maar enkele te noemen. Ook zij komen in het boek uitgebreid aan bod en aan het woord. Zij maken brandhout van het bekende 'discriminatie'-verhaal als excuus voor alle rotzooi die Marokkaanse jongens schoppen. Zij hebben het gemaakt, op eigen kracht, ondanks hun afkomst, ondanks vooroordelen en sociaaleconomische factoren. Steeds weer blijken de doorslaggevendende factoren voor hun succes: betrokken ouders, een zorgzame opvoeding, discipline, een goede school, le-

ven in een goede wijk, talent en ambitie. Allochtone jongeren hebben echt wel kansen in onze samenleving, maar ze moeten ze ook willen grijpen. Ze kunnen hier studeren, in de politiek stappen, een vereniging oprichten of een eigen zaak beginnen, ze kunnen overal hun mening uiten. Waar klagen ze eigenlijk over? Met het eeuwige gezeur over 'discriminatie' schiet niemand wat op. Welzijnswerkers, linkse actiegroepen, professionele 'racisme'-bestrijders en 'gelijke kansen'-clubjes zijn een deel van het probleem geworden. Ze bevestigen allochtonen alleen maar in hun gekoesterde slachtoffercultus. Dat is rampzalig voor hun ontwikkeling, emancipatie en integratie, maar het zorgt wel voor werkzekerheid in de multiculturele sector... "We kunnen ons niet langer verbergen achter het excuus: ach, dat is toch een andere cultuur. Onzin", klinkt het scherp in het boek. "We hebben een gezamenlijke moraal. Iedereen weet dat je met je poten van andermans spullen af moet blijven en dat je de buurt niet moet terroriseren." Inderdaad, zo simpel kan het zijn. Criminaliteit is en blijft vooral een eigen keuze.

Ludo Leen

"Marokkaanse overlastgevendende jongens en hun ouders zijn niet gebaat bij nóg meer ontfermzucht. Die heeft hen al te lang van excuses voorzien. Door hen steeds te verontschuldigen met een beroep op hun armzalige omstandigheden, zijn zij tot levenslange slachtoffers gemaakt."

Fleur Jurgens in 'Het Marokkanendrama'

"De groep werkelijkheidsontkenners is heel erg bepalend voor het beeld dat de buitenwacht van de Marokkaanse gemeenschap krijgt. Ook al omdat deze groep voortdurend in deze houding bevestigd wordt door de politiekcorrecte visie van een groot deel van de politieke en culturele elite. Het is een attitude die enorm verlamdend werkt. Geen Marokkaan zal, als hij echt eerlijk is, die problemen ontkennen. Je kunt het gewoon in de statistieken zien. Het zijn veel vaker Marokkanen die problemen veroorzaken dan anderen."

Ahmed Marcouch in 'Staatssecretaris of seriecrimineel'

"Ze willen in principe veel geld en een mooie auto hebben, in elke club binnen kunnen komen en ze willen dat iedereen bang voor hen is. Dat is hun droom. Ze denken allemaal dat dat respect is, maar dat is geen respect. Dat is angst."

Een getuige in 'Staatssecretaris of seriecrimineel'

Meer is niet altijd beter

De ontwikkelingssamenwerking van de toekomst kan onmogelijk nog een centenkwestie zijn.

Ontwikkelingssamenwerking vraagt nationale omwentelingen in de ontwikkelingslanden. Onderwijs en opvoeding moeten de sleutelwoorden zijn in de consolidering van zulke nieuwe revoluties. Nu de dekolonisatie haar gouden jubileum viert, is het tijd dat in Afrika en Azië volkeren het heft in eigen hand nemen en een synthese zoeken van hun traditionele gebruiken enerzijds en moderne democratische en rechtstatelijke beginselen anderzijds. Anders zal een corrup-

dat de oplossing voor tekortschietende ontwikkelingssamenwerking in betere democratische structuren en werking van – onder meer – Afrikaanse landen ligt, die kiest best voor een grote spreiding van kleinschalige projecten. Kleinschalige projecten staan dicht bij de lokale bevolking, dus zonder al te veel inmenging van de centrale overheid van het land in kwestie. Om de mondigheid en onrechtstreeks zo de politieke weerbaarheid van de bevolking te vergroten, is het verkies-

Les in democratie

België - en voorlopig misschien ook nog steeds Vlaanderen - zijn nogal slecht geplaatst om ontwikkelingslanden de democratische les te lezen. Zeker wanneer blijkt dat, niettegenstaande hernieuwde beloften en akkoorden, de communautaire Vlaams-Waalse (niet-)splitsing van de Belgische ontwikkelingssamenwerking uitgroeide tot een Dallas-saga. Het gevolg is wel dat Vlaanderen ervoor kiest om

te 'elite' de touwtjes in handen blijven houden en zich verschansen achter haar kennis van – weliswaar corrupt en dus onbehoorlijk – overheidsbestuur en van internationale contacten en bondgenootschappen. Na het emancipatiemoment van de dekolonisatie is dus ook een echte democratisering nodig, dat wil zeggen dat de concrete behoeften van de lokale bevolking het criterium moeten zijn van regeringsleiders en niet het bedienen van de eigen clan of de persoonlijke verrijking.

Kleinschalig

Dit zijn mooie woorden, maar hoe maken we ze concreet? Laat ons in elk geval niet vergeten dat ontwikkelingssamenwerking een belangrijke hefboom is in de internationale politiek. Het is mogelijk om één of maar enkele ontwikkelingslanden alle aandacht te geven. Maar de voorkeur kan ook uitgaan naar vele kleinschalige projecten, bijvoorbeeld waterputten boren, in een hele reeks landen. Wie gelooft

lijkt het budget voor ontwikkelingssamenwerking niet te beperken tot een of twee dorpen, steden of regio's in een land, maar in plaats daarvan een beperkt aantal landen met een breed scala aan kleinschalige projecten over hun ganse grondgebied te bestrijken.

We pleiten hier dus niet voor een optrekken van ontwikkelingssamenwerking, wél voor het efficiënt inzetten van de thans beschikbare budgetten om op termijn politieke veranderingen een duwtje in de rug te geven. Immers, de regeringen van ontwikkelingslanden staan ambivalent tegenover samenwerking met Europese landen wanneer het gaat over concrete noden van de bevolking. Ze zien de steun met lede ogen aan, omdat ze weten dat democratische waarden binnensluipen door kleinschalige projecten waarbij de bevolking zelf rechtstreeks is betrokken. Maar ze weten ook dat zonder die hulp de onvrede bij de lokale bevolking snel een acuut kookpunt zou kunnen bereiken, met onvoorspelbare politieke gevolgen.

te werken met grote NGO's, terwijl Wallonië de voorkeur geeft aan kleine projecten van kleine NGO's. De Waalse aanpak lijkt meer in overeenstemming met mijn eerdere betoog, maar vergeten we niet dat kleine NGO's zich vaak ook in de extreem-linkse politieke hoek situeren, zeker in Frans-talig België. Vlaanderen kiest meer voor de zakelijke benadering door te werken met grote partners, maar veroordeelt zich dus ook tot compromissen met vaak weinig bonafide regeringen. Vlaanderen hoopt natuurlijk zo aan zijn internationale reputatie te werken, maar zo blijft ontwikkelingssamenwerking natuurlijk een straatje zonder einde. Er is daarom nood aan een Vlaams beleid dat niet langer hoeft te verwijzen naar de Belgische stieftante.

Ook voor Afrika is een onafhankelijk Vlaanderen dus beter dan samenwerking met een Vlaanderen in een federaal België.

Steven Utsi

EU-verspilling kost een nucleair vliegdekschip

De Europese Unie gooide in de periode 2000-2006 ten onrechte vier miljard euro over de balk.

De Europese Rekenkamer, die de cijfers onlangs bekendmaakte, is niet zomaar één van de vele 'denktanks' die zichzelf een Europees etiket opkleven: Het is de onafhankelijke instelling die elk jaar nakijkt of de EU zorgvuldig omgaat met de enorme bedragen aan belastinggeld waarmee de Unie omgaat.

Volgens die Rekenkamer heeft de EU in de periode 2000-2006 van de 36,6 miljard euro die werd uitgedeeld via de zogenaamde Europese 'cohesiefondsen', maar liefst 11% ten onrechte uitbetaald. Dat betekent dat meer dan 4 miljard euro ten onrechte aan subsidies werd uitgedeeld. Een duizelingwekkend bedrag.

Het rapport geeft het voorbeeld van de 5,7 miljoen euro die werd gespendeerd aan drie nutteloze watertorenslaan aan een waterleiding. Alleen stroomde er nooit water door die leiding. De verantwoordelijke administratie in de betrokken lidstaat wist perfect dat dit nooit kon lukken, maar gaf dat niet door aan de Unie; en de Unie betaalde wel het geld uit, maar controleerde niet of dat geld ook nuttig zou besteed worden. En zo is de bureaucratische cirkel natuurlijk rond...

Henegouwen

In het jaarverslag geeft de Rekenkamer in het bijzonder slechte punten aan de projecten die met die cohesiefondsen worden uitgevoerd in het door de Waalse PS gedomineerde Henegouwen. Wat een verrassing; was er nog iemand die geloofde dat de georganiseerde misdaadbende van de Waalse PS het vele geld van de EU correct zou gebruiken? Henegouwen bevindt zich allicht niet toevallig in een lijstje van gebieden in Europa met slechte punten, waarin

ook de door de maffia gecontroleerde gebieden in Italië te vinden zijn...

De geldstroom naar Henegouwen is sowieso een grove schande: van de in België uitbetaalde cohesiefondsen strijkt Wallonië maar liefst 72% op en gaat nauwelijks 28% naar Vlaanderen... Volgens CD&V, VLD en SPA is dat een gevolg van 'objectieve verdeel-

Op zes jaar tijd gooide de Europese Unie de waarde van een volledig bewapend Amerikaans vliegdekschip overboord.

sleutels'. In werkelijkheid voldoet Henegouwen al lang niet meer aan die criteria, maar blijven de miljarden als 'overgangsmaatregel' al vele jaren stromen. En dat is geen toeval: mensen als Dehaene en Verhofstadt verkwanselen als 'goede Belgen' de Vlaamse financiële belangen in Europa, om zo uitzicht te behouden op benoemingen in Europese topjobs...

Onderzoek nodig

In Vlaanderen reageerde alleen het Vlaams Belang verontwaardigd op de cijfers van de Europese Rekenkamer. Bij CD&V, VLD en SPA bleef het oorverdovend stil. Dat is telkens zo, wanneer de leugen 'dat de EU veel meer opbrengt dan dat hij kost' doorprikt wordt.

Onze Europese Parlementsleden Frank Vanhecke en Philip Claeys

"Er moet nu worden overgegaan tot een volledig onderzoek van alle projecten en terugverdring van alle ten onrechte uitbetaalde subsidies", aldus Europees parlementsleden Frank Vanhecke. "Zeker de Vlamingen, die van alle Europeanen netto het meest be-

talen aan de EU, hebben het recht om dat te vragen."

Dat is inderdaad een feit: in 2008 betaalde een Vlaming 274,4 euro netto aan de EU, een Nederlander 273,4 euro, een Zweed 193,7 euro en een Waal slechts 156,9 euro netto. Een Vlaming betaalt in België bijna dubbel zoveel aan de EU als een Waal, en van alle 500 miljoen Europeanen betaalt een Vlaming het meest! Ook voor de EU is Vlaanderen dus de melkkoe - met dank aan de slappe houding van 'Vlamingen' als Verhofstadt en Dehaene...

Rob Verreycken

Voor meer informatie over deze en andere Europese onderwerpen:
www.europeesnieuws.eu

Terugkeer van het Ottomaanse Rijk?

Het is misschien een tikkeltje overdreven, maar in ieder geval kunnen we gewagen van een nieuwe vorm van 'Ottomanisme'.

Gedurende de Koude Oorlog was Turkije een trouwe NAVO-bondgenoot van het Westen, een land waar de 'vrije wereld' op kon rekenen. Maar de laatste jaren keert het land zich steeds verder af van het Westen en werpt het zich steeds meer op als een regionale grootmacht, hetgeen trouwens zijn volste recht is. Toen de Iraanse dictator Mahmoud Ahmadinejad werd 'herverkozen', was de Turkse premier Erdogan er als de kippen bij om hem te feliciteren. Bij zijn bezoek aan Iran afgelopen oktober kwam het gewelddadig neerslaan van de protesten zelfs niet ter sprake want dat zou, om Erdogans woorden te gebruiken, een inmenging in de aangelegenheden van Iran zijn.

Elke potentiële regionale grootmacht tracht natuurlijk zijn positie te versterken via een verstandige diplomatie en gestuurde militaire en economische betrekkingen. In het geval van Turkije gaat dat dan van gezamenlijke militaire oefeningen met de vroegere vijand Syrië tot de ondertekening van een historisch akkoord met buurland Armenië. En *last but not least* loont het natuurlijk om tegen Israël tekeer te gaan. Dit gaat dan van het schrappen van een militaire oefening tot een tv-serie op de Turkse staatstelevisie waarin Israëliëse soldaten in koelen bloede Palestijnse kinderen doodschieten. Met zo'n zaken score je sowieso als land in de islamitische regio.

Islamisering

Vele Turken die met die koerswijzi-

ging, met dat nieuwe 'Ottomanisme', worden geconfronteerd, wijzen met een beschuldigende vinger richting Europa. Het luidt dan dat de Europese Unie maar niet zo schoorvoetend te werk moet gaan met de toetredingsonderhandelingen. Turkije wordt als het ware gedreven in die nieuwe rol. Nog onafgezien van het feit dat die toetredingsonderhandelingen sowie-

re eeuwen vloeiden juist voort uit de angst voor het immer verder oprukkende Ottomaanse Rijk. De dreiging van het Ottomaanse Rijk als katalysator van Europese samenwerking. Interessant is wel dat dit 'nieuwe Ottomanisme' de weg vrijmaakt voor alternatieve denkpistes dan een volwaardig EU-lidmaatschap. Zo pleit Dr. Barbara Lippert, directeur van het 'Deutsches

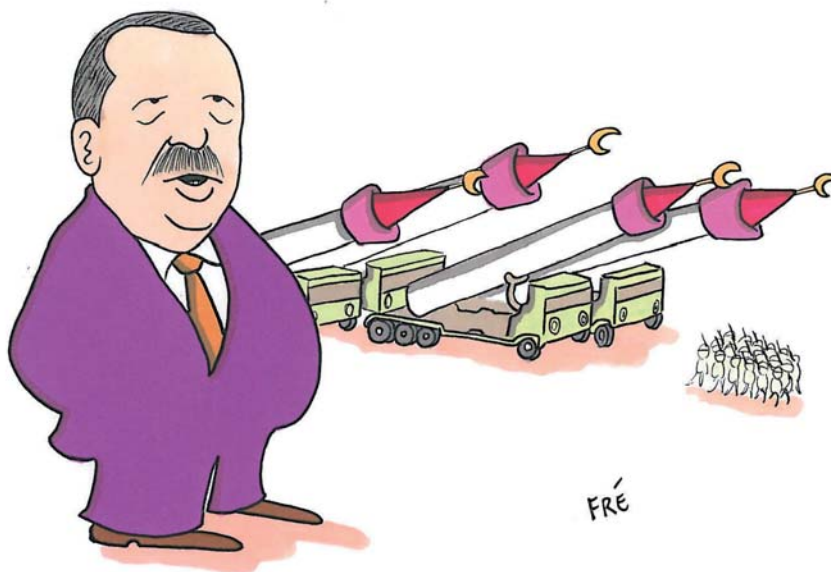
Institut für Internationale Politik und Sicherheit' in plaats van een volwaardig lidmaatschap voor Turkije voor een totaal andere strategie ten opzichte van Turkije als ook Rusland. Meer concreet heeft zij het over een soort van permanente gestructureerde dialoog tussen de EU en Turkije en Rusland, een zogenaamde 'Dialog-Format E-3'. Tussen deze drie actoren bestaat er immers wederzijdse afhankelijkheid (bv. inzake energiebeleid) maar ze hebben ook dikwijls (vanzelfsprekend) andere belangen. In

dit model wordt Turkije als regionale macht opgewaardeerd en erkend en blijft het land toch zeer nauwe economische, politieke en militaire betrekkingen met de EU onderhouden. De E-3 is een goed forum om de wederzijdse geschillen uit te praten en te behandelen.

Het 'officiële Europa' zou er goed aan doen om deze interessante denkpiste te volgen en verder uit te werken. Hiervoor bestaat in Europa wél een groot maatschappelijk draagvlak, in tegenstelling tot het EU-lidmaatschap van Turkije.

Dirk Crols

ERDOGAN WERKT AAN OTTOMAANS RÛK

so onaanvaardbaar zijn én dat die onderhandelingen al lang hadden moeten zijn stopgezet, is deze stelling gewoon niet juist. Het 'nieuwe Ottomanisme' heeft niets te maken met Europa, maar is het directe gevolg van de steeds verdergaande islamisering van het land en zijn publieke instellingen.

Interessante denkpiste

Deze koerswijziging inzake buitenlands beleid illustreert eens te meer dat Turkije gewoon niet thuishoort in de Europese Unie. Om bij dit 'nieuwe Ottomanisme' te blijven: vroegere voorstellen voor een verdergaande Europese samenwerking in vroege-

Sluipende sharia

De grootste moeilijkheid in de hele immigratieproblematiek is zonder twijfel de moeilijke integreerbaarheid van moslims.

Het blijkt dat deze bevolkingsgroep een sterke neiging heeft om zich mentaal en vaak zelfs fysiek van de Westerse samenleving te verwijderen. Vele steden kennen intussen heuse islamitische enclaves en wanneer moslims zich in het publieke debat manifesteren is dat dikwijls om een aparte status op te eisen... denk bijvoorbeeld aan de hoofddoekenkwestie, gescheiden zwemmen, halalvoedsel en zelfs eigen begraafplaatsen en rusthuizen. Is dat al behoorlijk verregaand: op de weg naar het vormen van een soort parallelle samenleving worden steeds grotere stappen gezet.

Zelforganisatie

Naar mag worden aangenomen, is in met name een aantal geïslamiseerde stadsgebieden de zelforganisatie al erg ver gevorderd. Enkele jaren geleden kwam uit de Brusselse Zuidwijk al het bericht dat daar een soort officieuze moslim-'politie' aan de slag zou zijn, die waakte over de naleving van de islamitische voorschriften. Bekend is ook het informele banksysteem dat overigens stilaan en gedeeltelijk ook de reguliere banken begint te bereiken. Voorts kent de islam geen scheiding tussen de religieuze en de maatschappelijke sfeer, zodat geestelijken ook hun gezag kunnen doen gelden over wereldse aangelegenheden.

Waarmee we zijn aanbeld op het terrein van de wet. Het Verenigd Koninkrijk werd de laatste tijd opgeschrikt door het nieuws dat op zijn grondgebied sharia-rechtbanken actief zijn. In de meeste grote steden bestaan sharia-rechtbanken die verschillende etnische groepen "bedienen" (Patrick Sookhdeo: 'Islam in Britain'). Deze rechtbanken houden zich bezig met bijvoorbeeld echtscheidingen, maar durven zelfs het terrein van het familierecht al te verlaten om een eigen strafrecht toe te passen. Dat dit een hoogst gevaarlijke evolutie is, zal niemand betwisten.

De Engelse wet laat toe om specifieke betwistingen via private arbitrage te regelen. Dat komt steeds meer voor in de bedrijfswereld en ook bestaat een Joodse religieuze rechtbank. Ook wij kennen een kerkelijk rechtssysteem

dat onder meer het kerkelijke huwelijksrecht toepast. Zolang dergelijke instellingen binnen een duidelijke afbakening functioneren en zich geen overheidsbevoegdheden toe-eigenen hoeven ze geen probleem te zijn.

Mijlpaal

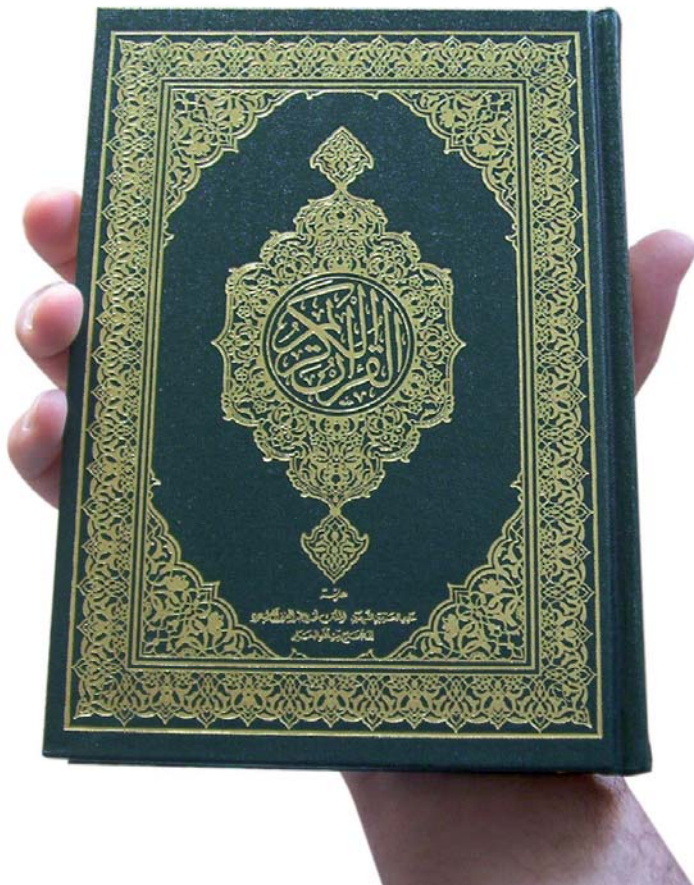
Geheel anders is het gesteld met sharia-rechtbanken. Het islamitische recht bestrijkt immers alle facetten van het leven, van erfenissen tot straffen voor diefstal. Overduidelijk en onvermijdelijk komt men hiermee in het vaarwater van de overheid. In Groot-Brittannië kwam de ernst van het probleem aan het licht toen bekend werd dat een sharia-rechtbank een zaak van een steekpartij onder Somalische jongeren had beslecht. Maar zelfs indien deze sharia-rechtbanken zich tot "onschuldigere" dingen zouden beperken, dan nog zou dat moeilijk aanvaardbaar

zijn – wat met de rechten van vrouwen in familiale conflicten bijvoorbeeld?

Het lijkt er sterk op dat de islamisering van Europa weer een nieuwe mijlpaal heeft bereikt. Het publieke domein wordt ingenomen door steeds meer zichtbare en minder zichtbare islamitische uitingen van diverse aard. Overheden zijn er over het algemeen niet erg happig op dat burgers zich in hun plaats stellen. Het is ergerlijk dat wanneer de islam in het spel is, men opvallend dikwijls door koudwater-vrees wordt bevangen.

Nochtans moet onder ogen worden gezien dat een zekere sluipende islamiseringsbeweging is ingezet. Wellicht is dat geen al te goed nieuws voor onze veelgeroemde democratische rechtsstaat.

Wouter van den Meersch

Koran in plaats van Wetboek?

De slag bij het Teutoburgerwoud

Bij het begin van onze jaartelling marcheerden drie Romeinse legioenen het onbezette Germanië binnen. Ze kwamen nooit terug. Het was het begin van het einde van het Romeinse machtsstreven in Germanië.

De toen gekende wereld onder Romeinse heerschappij reikte van de Atlantische Oceaan tot aan de Eufraat, van de Sahara tot de Rijn, waar aan de linkeroever in de eerste eeuw van onze jaartelling twee provincies werden gesticht, *Germania superior* met *Mogontiacum*, het huidige Mainz en *Germania inferior* met *Colonia Agrippina*, het huidige Keulen als hoofdsteden. Het Romeinse Rijk was echter uit op verdere expansie waarbij de verovering van het op de rechteroever van de Rijn gelegen *Germania Magna* op het programma stond. De Elbe zou de uiterste grens van de beschaaft wereld worden. Net zoals Caesar Gallië onderworpen had, dacht keizer Augustus hetzelfde te doen met Germanië.

Om de invallen van de Germanen het hoofd te bieden, vertrouwden de Romeinen de grensbewaking van hun Rijk toe aan Germaanse bondgenoten, de zogenaamde *foederati*, die in dienst traden van het Romeinse Rijk als legioensoldaten. De Romeinen waardeerden de Germanen als bekwame en loyale krijgers. De Germanen van hun kant waren onder de indruk van het machtige Romeinse Rijk en velen vonden het dan ook verstandig om samen te werken en een deel van hun vrijheid op te geven. Andere Germanen gaven de voorkeur aan hun vrijheid en onafhankelijkheid. De bekendste van deze Germanen is ongetwijfeld Arminius, ook wel Herman de Cherusker genoemd

Grafsteen voor Marcus Caelius, centurion in het Legio XVIII. Deze stenen getuige van de Slag is eerder een gedenkteken dan grafsteen want zijn beenderen werden nooit teruggevonden.

(er is geen zekerheid over zijn Germaanse naam).

Barbaren uit het noorden

Arminius was de zoon van Sigimer, een leider van de Cherusken, en werd als kind naar Rome gestuurd om daar opgevoed te worden volgens de Romeinse gewoonten. Het was een gebruik van de Romeinen om met dergelijke gijzelingen de loyaliteit te verzekeren van de onderworpen barbaren, ditmaal uit het noorden. Arminius sprak niet

alleen Latijn maar leerde ook de Romeinse diplomatie, tactiek en strategie kennen terwijl hij opklom in de militaire hiërarchie als Romeins officier. Ook zijn broer Flavus diende in het Romeinse leger.

In het jaar 7 stuurde Augustus de nieuwe gouverneur Publius Quintillius Varus naar Germanië. Varus had al lelijk huisgehouden in Syrië waar hij bij een opstand zo'n 2000 joden had laten kruisigen. In Germanië installeert hij een regime met nieuwe belastingen, uitbuiting en terreur. De 27-jarige Arminius behoorde tot het gevolg van Varus maar hield hem in de waan een bondgenoot te blijven terwijl hij in het geheim aan het werk ging om de Germaanse stammen te verenigen.

Varusslag

Hier toonde zich het leiderschap van Arminius, niet alleen door zijn moed maar tevens vanwege een scherpe intelligentie en strategisch doorzicht. Hij was er zich van bewust dat het niet voldoende was om de Romeinen te verdrijven, ze moesten vernietigd en vernederd worden om zodoende de keizer in Rome af te schrikken de Germanen nog verder te onderdrukken. Arminius kende zijn tegenstanders door en door en wist dat een militaire confrontatie met de Romeinse legioenen in open veld een verloren zaak was.

Daarom verzorgde hij een list. Hij organiseerde een opstand, met behulp van de Angrivariërs tussen Weser en Elbe, die een Romeins leger diep in Germanië zou lokken. Varus trapte in de dodelijke val en marcheerde naar het noorden met het 17de, 18de en 19de legioen, zo'n 14.000 man,

9 tot 11 september 9 na Chr.

een tiende van het Romeinse leger. Arminius slaagde erin, hoogstwaarschijnlijk van 9 tot 11 september, de drie legioenen van Varus in een hinderlaag te lokken en de numeriek sterkere en technisch beter uitgeruste legioenen en hulptroepen (in totaal zo'n 20.000 tot 30.000 manschappen) te verslaan en totaal te vernietigen in een nauwe pas bij slechte weersomstandigheden die in het nadeel van de Romeinen speelden.

Na jarenlange onderdrukking en uitbuiting te hebben ondergaan was er geen genade voor de Romeinen, slechts weinigen overleefden. Officieren werden geofferd aan de Germaanse goden, soldaten werden opgehangen aan bomen. Varus nam zijn eigen leven door zich op zijn zwaard te storten. Zijn hoofd werd naar Maroboduus, stamhoofd van de Markomannen, gestuurd om hem te overtuigen, tevergeefs, zich aan te sluiten bij de opstand tegen Rome. In de dagen na de slag werden alle Romeinse vestigingen ten oosten van de Rijn veroverd.

De biograaf Suetonius bericht dat Augustus uitriep: "*Quintilli Vare, legiones redde!*" of "*Quintilius Varus, geef de legioenen terug!*"

Tatort Kalkriese

Jarenlang was er discussie onder historici en archeologen over zo'n 700 mogelijke plaatsen waar de slag zou hebben plaatsgevonden. Pas eind jaren '80 kon men met zekerheid het gehucht Kalkriese aanduiden, vlakbij Osnabrück in Nedersaksen. Nochtans had de grote Duitse historicus Theodor Mommsen reeds in de 19de eeuw, op basis van een vondst Romeinse munten uit de juiste periode, Kalkriese al aangewezen als historisch *Tatort*. Het was de Britse oud-majoor en amateur-archeoloog

IJzeren masker van een soldaat

meter wat duidt op een leger op mars. Het landschap leent zich uitstekend voor een hinderlaag: een nogal nauwe pas tussen de *Kalkrieser* berg en een moerasland, zo'n 60 kilometer ten noordwesten van het *Hermannsdenkmal* waar men in de 19de eeuw dacht dat de slag bij het Teutoburgerwoud had plaatsgevonden.

Germaanse vrijheid

De slag bij het Teutoburgerwoud is een breuklijn in de geschiedenis. Germanië zou niet geabsorbeerd worden door het Romeinse Rijk. De Romeinse expansie was een halt toegeroepen. Er volgden nog enkele oorlogen met Germanicus maar in het jaar 16 trekken de Romeinen zich voorgoed terug achter de Rijn en de Donau. Germanië zou geen onderdeel worden van het Romeinse Rijk, met de gekende gevolgen voor het latere Europa. De Germanen herwonnen tussen Elbe en Rijn hun vrijheid. En uiteindelijk zouden de Germanen naar Rome komen.

In 98 n. Chr. schetste de Romeinse geschiedschrijver Publius Cornelius Tacitus in zijn *De Origine et Situ Germanorum*, beter bekend als *Germania*, een beeld van Germanië en zijn bewoners: "*Hartstochtelijker dan die van de Parthen is de vrijheidszin van de Germanen.*" Het is net de vrijheidszin van de Germanen waarvoor Tacitus waarschuwt omdat deze hen des

Tony Clunn die in 1987 naast vele Romeinse munten, ook enkele ovaalvormige loden slingerkogels ontdekte met zijn metaaldetector.

Professionele archeologen groeven daarop zo'n 2000 vondsten op, van wapens en muntstukken tot menselijke beenderen van de gevallen legionairs. De vondsten waren verspreid over een tiental kilo-

Het Hermannsdenkmal: het Duitse equivalent van het Amerikaans Vrijheidsbeeld. Het 53,5 meter hoge standbeeld van Arminius werd tussen 1838 en 1875 in het Teutoburgerwoud gebouwd nabij Detmold. Arminius stond in de 19de eeuw symbool voor het Duitse nationalisme.

te gevaarlijker maakt voor de Romeinen, met name een absolute intolerantie tegenover onderwerping. Tacitus noteerde evenwel dat diezelfde vrijheidszin ook hun zwakte was omdat hun excessieve vrijheidsdrang niet gebalanceerd werd door discipline...

Rivaliteit onder de Germanen leidt uiteindelijk tot de dood van Arminius. Hij wordt vermoord als hij probeert om zichzelf op te dringen als koning. Hij is dan 37 jaar. "*Arminius was zonder twijfel de bevrijder van Germanië, en iemand die, anders dan andere koningen en leiders, niet het Romeinse volk in zijn beginperiode, maar het Rijk in zijn volle bloei heeft uitgedaagd*", aldus Tacitus (*Annalen* II, 88).

Jan Lievens

Meer informatie:

- Rome's Greatest Defeat. Massacre in the Teutoburg Forest – Adrian Murdoch (Sutton Publishing, 2006)
- <http://kalkriese-varusschlacht.de>
- <http://www.hermannsdenkmal.de>

Muntstuk met beeltenis van Varus.

WINTERACADEMIE MEDIA

van 12 februari tot 14 februari 2010

Alle leden tussen 15 en 36 jaar zijn welkom op dit intensief vormingsweekende in het Waasland. Het belooft alvast boeiend en leerrijk te worden met onder meer Frank Vanhecke, Joris Van Hauthem, Wim Wienen en een journalist als gastsprekers en met de toelichting bij het boek 'Media & Journalistiek in Vlaanderen' van Johan Sanctorum en Frank Thevissen.

50 of 65 euro

Inschrijven voor 1 februari 2010 door storting van 65 euro (voor werkenden) of 50 euro (voor studenten en werkzoekenden) op rekeningnummer 751-2016955-74 met vermelding 'Winteracademie + naam'

Deelnemers krijgen na inschrijving het volledig uitgewerkte programma en alle praktische richtlijnen.

Meer info: info@vbj.org • www.vbj.org • tel.: 02/219 27 28

Noteer alvast in uw agenda: VBJ Zomeruniversiteit te Limburg van 17 tot en met 24 juli 2010

ARMOEDE BESTAAT OOK BIJ ONS

[rebels, rechts, republikeins]

www.vbj.org

Armoede in Vlaanderen is en blijft een prangend probleem: zowat 1 op 7 Vlamingen leeft onder de armoedegrens, al maar meer mensen kloppen aan bij het OCMW omdat ze niet langer basisuitgaven als energie of huishuur kunnen betalen en de voedselbanken worden als het ware leeggeplunderd.

Intussen blijft het vanuit politieke hoek opvallend stil. Net als de voorbije jaren wordt er bijzonder weinig ondernomen om het toenemend armoedeprobleem in eigen land kordaat aan te pakken. De cijfers spreken nochtans boekdelen: armoede in Vlaanderen kent een stevige opmars en al maar meer

Vlamingen zien zich genoodzaakt financieel aan de alarmbel te trekken.

Met een najaarscampagne 'Armoede bestaat ook bij ons' willen de Vlaams Belang Jongeren het armoedeprobleem in eigen land in de schijnwerpers plaatsen. De campagne, die niet toevallig van start ging op 11 november en loopt tot de eindejaarsfeesten, voorziet in meerdere acties en activiteiten. Zo is er onder meer een affichecampagne, deelt VBJ kledij uit en wordt een gratis soepbedeling op poten gezet. Als alternatief voor de jaarlijks terugkerende 11.11.11-actie - waarbij duizenden euro's naar het

buitenland versast worden naar niet altijd even duidelijke initiatieven - ondersteunt VBJ ook de Vlaamse Z11Z11Z11 ('zelf-zelf-zelf')-actie georganiseerd door Voorpost. Kent u Vlamingen, Vlaamse families, actief (geweest) in de Vlaamse Beweging, in financiële nood, bezorg ons dan hun adres, zodat wij hen met het bezorgen van een kerstpakket een beetje (feest) vreugde kunnen schenken tijdens de eindejaarsfeesten.

Wil je een financiële bijdrage leveren, kan dat altijd via het rekeningnr. 979-2397632-88 van Z11Z11Z11.

**Meer informatie en propaganda is te verkrijgen via het nationaal secretariaat van VBJ:
info@vbj.org of 02/219.27.28**

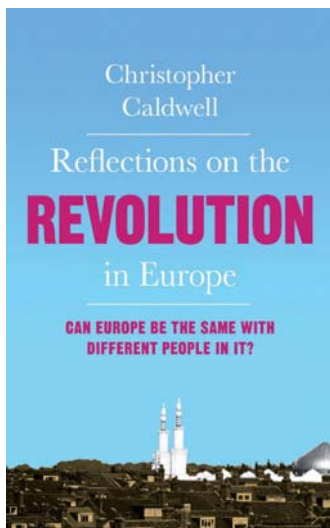

Kan Europa zichzelf blijven?

Jan Lievens

Na de Tweede Wereldoorlog hadden de West-Europese economieën nood aan arbeidskrachten, dus werden ze geïmporteerd vanuit derdewereld-landen zoals Marokko en Turkije. De gastarbeiders bleven echter. Enkele decennia later heeft Europa een demografische transformatie ondergaan. Het multiculturele masochisme werkte en werkt nog steeds verlamdend.

De Amerikaanse conservatieve journalist Christopher Caldwell opent zijn boek 'De Europese revolutie' over de oorzaken en gevolgen van massa-immigratie in Europa met de stelling dat die overgang naar een multi-etnische maatschappij is gebeurd in een vlaag van onoplettendheid. De oorspronkelijke titel

'Reflections on the Revolution in Europe' verwijst naar het beroemde werk van Edmund Burke, 'Reflections on the Revolution in France'. Daarmee geeft Caldwell aan dat de gevolgen van de massa-immigratie in

Europa een fundamentele verandering van ons continent betekenen. Hij stelt ook de vraag of we hetzelfde Europa kunnen hebben met andere mensen. Zijn antwoord is negatief.

Het boek van Caldwell heeft zijn verdiensten maar levert louter een, weliswaar sterke, analyse. Bij zijn vergelijking met de Amerikaanse 'melting pot' stipt hij het vrijgevoerde Europese sociale zekerheidsstelsel aan als een belangrijke factor. Hij besteedt ook veel aandacht aan de invloed van

de islam en vermeldt dat er zoveel wordt gepraat over een 'gematigde islam' omdat

er zoveel van de andere, fundamentalistische, soort bestaat. Niemand heeft het over 'gematigde christenen' omdat die vergeleken met moslims allemaal gematigd zijn.

Teleurstellend in dit boek is dat Caldwell niet alleen geen enkele oplossing voorstelt maar ook nog eens goedkope kritiek levert op diegenen die zich inzetten voor een Europees Europa. Zo wordt de beroemde 'Rivers of Blood'-toespraak (reeds in 1968) van het Britse conservatieve parlamentslid Enoch Powell enerzijds feitelijk juist maar anderzijds moreel fout genoemd. Maar misschien is dat de prijs die men moet betalen om een kritisch boek over immigratie te publiceren zonder met alle zonden van Israël te worden beladen.

De Europese revolutie
Hoe de islam ons voorgoed veranderde
Christopher Caldwell
392 blz.
Ambo, 2009.
29,95 euro

De pers ontleed

Ludo Leen

"De Vlaamse media zijn gezond, kwalitatief en kwantitatief. Het gemopper en gezeur is misplaatst en fout." Dat schrijft Siegfried Bracke een beetje uitdagend in het zopas verschenen boek 'Media en Journalistiek in Vlaanderen'. Als dát waar zou zijn, hadden Johan Sanctorum en Frank Thevissen zich de moeite van hun kritische doorlichting kunnen besparen. Het boek bevat boeiende bijdragen van gekende spelers op het mediaveld, (ex-) journalisten en auteurs, bloggers en columnisten: Karel Anthierens, Siegfried Bracke, Bert Cornelis, Jos De Man, Jef Lambrecht, Kim Duchateau, Guido Naets, Jan Neckers, Johan Sanctorum, Wim Schamp, Frank Thevissen, Jef Turf, Luc Van Braekel, Roger Van Houtte en Filip Van Laenen.

De auteurs richten hun schijnwerpers op de gevolgen van de commercialisering, de sensatiezucht en vervlakking in de pers, de ideologische monocultuur en het politiek correct clichédénken, het gebrek aan echt pluralisme, de oprukkende censuur en zelfcensuur, het openlijk geflirt van journalisten en politici.

Uitgebreide aandacht is er voor de (on)journalistieke 'voorkeursbehandeling' van het Vlaams Belang. Jos De Man maakt brandhout van het beruchte Vlaams Blok-proces én van de mediaberichtgeving daarover. Roger Van Houtte vertelt hoe en waarom hij politiek gelycht werd en aan de dijk gezet bij *Gazet van Antwerpen*. Het boek biedt een onthullende blik achter de schermen van de 'vierde macht'. In plaats van "de waakhond van de democratie" lijkt de pers in dit land veeleer het schoothondje van de macht. Het is de moedige verdienste van prof. Frank Thevissen en filosoof Johan Sanctorum om journalisten, redacties en uitgevers een spiegel voor te houden. Dat de zelfverklaarde 'kwalitymedia' in Vlaanderen niet graag op hun eigen fouten gewezen worden, mag blijken uit de verpletterende mediastilte rond dit toch wel belangrijke en lezenswaardige boek. Wij komen er in een volgend nummer van *Vlaams Belang Magazine* dan ook uitgebreid op terug.

Media en journalistiek in Vlaanderen
Samenstelling: Frank Thevissen en Johan Sanctorum
ISBN 9789056179571 • 384 blz. • 25 euro

De Vlaamse gezinnen, onze toekomst

In de aanloop naar de Vlaamse verkiezingen schreef Philippe Van der Sande de brochure 'De Vlaamse gezinnen, onze toekomst. Voor een waardengedreven gezinsbeleid' als antwoord op de crisis.

Van der Sande is de voorzitter van de Beweging voor Christelijke Solidariteit en tevens fractievoorzitter van het Vlaams Belang in de Antwerpse OCMW-raad. Hij schreef deze brochure, waarin gezinsbeleid centraal staat, vanuit zijn bekwamen om het te loorgan van de christelijke waarden. Ze bevat talrijke voorstellen die kunnen bijdragen tot een heropleving van deze waarden. De brochure is in de eerste plaats een oproep om respect te betonen voor onze gezinnen, voor het leven en voor het huwelijk. Het eerste deel biedt een platformtekst aan met '21 bouwstenen voor de samenleving van de 21ste eeuw'. In een tweede deel wordt nader ingegaan op een 'waardengedreven gezinsbeleid' uitgaande van acht beleidsprioriteiten.

Mei '68

Philippe Van der Sande maakt brandhout van de verwezenlijkingen van de mei '68-generatie. "De mei '68-generatie heeft een 'alles kan, alles mag'-mentaliteit geïntroduceerd die in de Westerse samenleving geleid heeft tot een steeds groter individualisme en materialisme. Dat is nefast gebleken: minder burgerzin, minder solidariteit, minder verantwoordelijkheidsbesef. De financiële crisis, maar bijvoorbeeld ook het hoge aantal echtscheidingen zijn een duidelijk gevolg van het falen van deze perverse ideologie", aldus Van der Sande. Daarom doet hij ook een oproep aan - in eerste instantie - de christelijke politici in welke partij ze ook mogen zetelen, maar algemener ook aan de partijen Vlaams Belang, N-VA en CD&V om naast de financiële en economische crisis, ook de morele crisis aan te pakken en van onze gezinnen opnieuw de hoeksteen van onze maatschappij te maken.

Hij formuleert het aldus: "Gezinsbeleid moet opnieuw de aandacht krijgen die het verdient. In tijden van economische crisis is de bekoring groot om uitsluitend de prioriteit te geven aan economische maatregelen om uit de crisis te komen en de koopkracht

te verhogen. Dit is inderdaad van het grootste belang, maar het is niet voldoende. De crisis van de waarden zal opgelost worden door de gezinnen opnieuw tot fundament van onze maatschappij te maken. Onze toekomst zijn de Vlaamse gezinnen. In onze Westerse samenleving worden het gezin en het huwelijk te veel beschouwd als niet meer van deze tijd. Deze mentaliteit moet gekeerd worden. Een samenleving heeft pas een toekomst indien ze gebouwd is op stabiele gezinnen die hun verantwoordelijkheid opnemen en daarvoor ook door de overheid gesteund worden".

Gezin als hoeksteen

Stabiele gezinnen maken een groot deel uit van het sociaal kapitaal van Vlaanderen. Door de demografische evolutie en het voortdurend stijgende aantal echtscheidingen is het noodzakelijk dat men de nodige aandacht besteedt aan thema's die in verband staan met het gezin. Van der Sande betreurt het dat de Vlaamse minister voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, de CD&V'er Jo Vandeuren, de aandacht voor gezinsbeleid reduceert tot een verhoogd aanbod aan kinderopvang en opvoedingsondersteuning.

Gezinsbeleid is volgens hem veel ruimer. De brochure hecht daarom veel belang aan thema's als de herwaardering van het huwelijk, de promotie van een gezonde seksualiteitsbeleving, de beperking van de staatsinmenging in het publieke en private leven, het bijbrengen van meer respect voor het leven en een gezinsvriendelijke arbeidsethiek. Met het oog op de vergrijzing wordt gepleit voor een gezinsstimulerend beleid. Het is volgens de auteur dat of opteren om de Vlamingen van morgen massaal uit de derde wereld te importeren.

De brochure bevat tal van concrete voorstellen. Het gaat dan bijvoorbeeld over het voeren van een echtscheidingspreventiebeleid, het waarborgen van het recht van het kind op een vader en een moeder, het invoeren van hogere kinderbijslagen, het voorzien van financiële hefbomen voor gezinnen, het respecteren van de zondagsrust en van de vrijheid van onderwijs, het aanmoedigen van de intergenerationele solidariteit en op ethisch vlak positieve maatregelen met de bedoeling de onrechtvaardige abortus- en euthanasiewetten uit te hollen om ze hopelijk in een later stadium te kunnen afschaffen.

De brochure kan besteld worden door storting van 3 euro (verzending inbegrepen) op rekeningnummer 735-0029037-22 van de Beweging voor Christelijke Solidariteit, Mechelsesteenweg 61, 2018 Antwerpen (tevens correspondentieadres). De Beweging vindt haar inspiratie in de eerste plaats in het Evangelie. Ze ijvert voor een maatschappij met respect voor de christelijke waarden. Respect voor het leven, gezinsbeleid, huwelijk, pedagogie en onderwijs zijn belangrijke thema's binnen de werking van de Beweging. Meer info kan u bekomen via philippe.vandersande@skynet.be of tel. 0486/318720.

MAGAZINE VAN DE VLAAMS-NATIONALE PARTIJ

december 2009

Jaargang 6 Nr. 12

Verantw. uitgever:

Bruno Valkeniers, Madouplein 8/9 - 1210 Brussel

Hoofdredacteur:

Philip Claeys

Redactiesecretaris:

Frederik Pas

Redactiemedewerker:

Ann De prins

Opmaak:

Sem De Bie

Redactieraad:

Joris Van Houthem, Wim Wienen, Monika Persoons,
Marc Joris, Ludo Leen, Koen Dillen, Jan Lievens,
Steven Creyelman, Wim Van Dijk, Dirk De Smedt
Werner Somers, Wim Van Osselaer, Stijn Hiers,
Evert Hardeman, Tomas Verachtert,
Wouter van den Meersch.

Redactie:

Tel. 02/219.60.09

Fax redactie:

02/219.72.74

Illustraties:

Fré

Foto's:

Marcel Steeman, Ben Bessemans

Vlaams Belang Internet:

<http://www.vlaamsbelang.org>

E-post: info@vlaamsbelang.org

Vlaams Belang jongeren Internet:

<http://www.vbj.org>

E-post: info@vbj.org

E-post redactie:

vlaamsbelangmagazine@vlaamsbelang.org

Nationaal secretariaat:

Madouplein 8/9 - 1210 Brussel

Opplage:

26.000

Abonnement 1 jaar:

€ 9

Bank:

320-0808816-03 - VL. Belang-nationaal

■ Vlaams Belang op Twitter en Facebook

Recent werden de Twitter- en Facebookpagina's van het Vlaams Belang aangepast en uitgebreid.

Op <http://twitter.com/vlbelang> worden dagelijks nieuwe 'tweets' geplaatst, gaande van persberichten tot bijdragen over de politieke actualiteit.

De Facebook-fanpagina is te bereiken via

<http://www.facebook.com/pages/Vlaams-Belang/56605856504>.

Wie nog geen fan of volger is van het Vlaams Belang op Facebook of Twitter, kan dit worden door bovenstaande verwijzingen aan te klikken.

Warm aanbevolen!

HEMIG

BVBA

Centrale Verwarming

Nieuwbouw, en renovatie
Gasolie, Gas, en vaste brandstoffen
Onderhoud en herstellingen
Controle stookolietanks
Gehabiteerd-Gasinstallateur

Invoerder van Atmos

Hout vergassingsketels
Pellet ketels
Combiketels hout - Pellets
Combiketels Hout - Gasolie
Hout - Gas

Sanitair

Nieuwbouw, en renovatie
Totale badkamerrenovatie

Venstraat 43, 2240 Viersel

Tel. 03 475 94 77 • GSM 0473 66 04 13 • Fax 03 475 94 79
info@hemig.be • www.hemig.be

INDUSTRIE VAN LANGENDONCK C.

Reinigen en Buiten dienst stellen
van ondergrondse mazouttanks

Volgens OVAM VLAR II

Afgeleverd met attest

Afbraak van Tanks
en constructie

Tel 03/321 92 24 Fax 03/322 42 37
OVAM-ERKENNING 8628 / E3446

Metaalconstructies en Laswerken F.D.W.C.I.

Van grote constructies tot metalen trappen, tafels, ...
Vakmanschap op maat gemaakt!

MICHAEL DE BRONETT
0476/30.99.50

AANLEG-ONDERHOUD
van tuinen
RENOVATIE/SNOELwerken
BOOMVERZORGING
CREATIEVE TUINONTWERPEN

TE HUUR:
PROFESSIONELE HOUTKLIEVER

Tel.: 03/383 05 28
GSM: 0486/10 15 43

hans.couttenye@skynet.be

STS Traiteur Service Sigrid
Koken bij u thuis of op locatie
Traiteur Service Sigrid

- Recepties
- Buffetten
- Communiefesten
- Levering aan huis
- Totale feestverzorging

Voor ieders budget!

Tel.: 03/383.05.28 GSM.:0485/73.08.18
traiteursigrid@hotmail.com BTW:BE 863-236-355

UW HUIS, MIJN ZORG

• **ALGEMENE
DAKWERKEN**

Zelfwerkend patroon
Michel Denolf
Tel. 03/3842022 Gsm 0496/890325 Fax 03/2905712

Michel.Denolf@pandora.be

WEBBREEZER SOLUTIONS

Een webstek voor uw afdeling
zonder enige technische kennis?

WebBreezer Solutions bvba • Baliestraat 33 • 8000 Brugghe • info@webbreezersolutions.be

www.webbreezersolutions.be

RAMEN EN DEUREN
IN PVC - HOUT EN ALUMINIUM
VERANDAS, ZONNEWERING
EN ZONNETENTEN
CARPORTS &
GARAGEPOORTEN
GRATIS BEZOEK AAN HUIS EN
GRATIS PRIJSOFFERTE
-10% VOOR LEDEN - 0497/90 95 61

Van Mol en Zonen bvba

Algemene bouwwerken

Nieuwbouw en renovatiewerken

Tel: 03/653.02.91

GSM: 0476/47.28.56

E-post: info@vanmolenzonen.be

GEVELRENOVATIE
ALLE DAKWERKEN
ALLE KARWEIEN
RENOVATIES

EERLIJKE PRIJS VOOR KWALITEITSWERK

Bert Segers
0497/90 95 61

Algemene schilderwerken

- Renoveren en
schilderen van
oude eiken keukens

Vrijblijvend prijsofferte

Veerle MENDONCK
Tel. 03/321.01.88
Gsm 0478/31.07.92

VRIJDAG 4 DECEMBER

ANTWERPEN. Sinterklaasfeest in zaal Van Maerlant, Van Maerlantstr. 14.

ZATERDAG 5 DECEMBER

DILBECK. 7de kippenfeestijn in Trefcentrum Solleveld, Solleveldstr. 2, St-Martens-Bodegem om 17.30u. Inl.: D. Van Linde, 0486/69.31.66.

MECHELEN. Kennismakingsavond met B. Pas in Regiosecr., Grote Markt 18 om 19.30u. Org.: VBJ Mechelen-Lier. Inl.: O. Peeters, 0485/16.26.15.

ZOMERGEM. 1ste eetfeestijn met M. Roelens in parochiezaal, Kerkplein, Ronsele om 20u. Inl.: B. Wallaert, 0472/97.04.07.

ZATERDAG 12 DECEMBER

IEPER. Kerstuitstap naar de fluweelgrot in Valkenburg en het centrum van Maastricht. Vertrek om 7.30 uur aan het station van Ieper. Terug rond 22.30u. Inl.: N. Six, 0479/30.41.01.

EKEREN. Stand op de Kerstmarkt van 15 tot 20u. Inl.: C. Luyckx, 0477/70.51.23.

MAANDAG 14 DECEMBER

ANTWERPEN. Stand op de kerstmarkt in Van Maerlantstraat. Inl.: A. Cleymans, 03/231.08.45.

DINSDAG 15 DECEMBER

ANTWERPEN. Stand op de kerstmarkt in Van Maerlantstraat. Inl.: A. Cleymans, 03/231.08.45.

WOENSDAG 16 DECEMBER

ANTWERPEN. Stand op de kerstmarkt in Van Maerlantstraat. Inl.: A. Cleymans, 03/231.08.45.

DONDERDAG 17 DECEMBER

ANTWERPEN. Stand op de kerstmarkt in Van Maerlantstraat. Inl.: A. Cleymans, 03/231.08.45.

KNOKKE-HEIST. Seniorenforum Veilig Ouder Worden met S. Sintobin in De Komedie, Elisabethlaan 280, Duinbergen om 16u. Inl.: L. Masyn, 0477/32.06.11.

VRIJDAG 18 DECEMBER

ANTWERPEN. Stand op de kerstmarkt in Van Maerlantstraat. Inl.: A. Cleymans, 03/231.08.45.

MECHELEN. Stand op de kerstmarkt op de Grote Markt. Inl.: F. Creyelman, 0495/24.42.09.

ANTWERPEN. Kerstoptreden Scheldedekoor in zaal Van Maerlant, Van Maerlantstr. 14 om 14u.

ZATERDAG 19 DECEMBER

TIENEN. Reis naar Koblenz met kerstmarkt. Inl.: B. Canderbeek, 0476/20.63.07.

MECHELEN. Stand op de kerstmarkt op de Grote Markt. Inl.: F. Creyelman,

0495/24.42.09.

DUFFEL. Nacht van de Duisternis in De Klokke, Klokkestr. om 20u. Inl.: R. Van Steen, 0495/33.14.83.

ZONDAG 20 DECEMBER

MECHELEN. Stand op de kerstmarkt op de Grote Markt. Inl.: F. Creyelman, 0495/24.42.09.

POPERINGE. 2de kerstfeestje met bezoek van de kerstman in OC De Rookop, Heuvellandseweg 1, Reningelst van 14 tot 18u. Inl.: M. Vanbrabant, 057/30.02.93.

HAALTERT. Kerstfeest in Danscafé Ele-gast, Bruulstr. 3 om 14u. Inl.: M. Provost, 0472/98.64.62.

LEOPOLDSBURG. Stand op de kerstmarkt aan Café Boskant, Corospelstr. 15, Boskant om 14u. Inl.: L. Coninx, 0478/95.78.80.

VRIJDAG 8 JANUARI

DILBECK. Nieuwjaarsreceptie in Kasteel La Motte, Lumbeekstr. 20, St-Ulriks-Kapelle om 19.30u. Inl.: G. Hoogstoel, 0473/39.17.59.

MECHELEN. Nieuwjaarsreceptie met G. Annemans in de Keldermanszaal van het Stadhuis om 20u. Inl.: F. Creyelman, 0495/24.42.09.

ZATERDAG 9 JANUARI

SCHOTEN. Glühwijnstand op de zaterdagmarkt t.h.v. Oud Politiekantoor, Gelmelenstr. Van 9 tot 13u. Org.: VBJ Schoten. Inl.: G. Peeters, 0497/35.66.96.

ZONDAG 10 JANUARI

AALST. Nieuwjaarsreceptie met F. Vanhecke in OC De Brug, Hertshage 11-19 van 10 tot 13u. Inl.: S. Herman, 0495/89.70.18.

IEPER. Nieuwjaarsreceptie in Regiose-cr., Stationsstraat 63 van 11 tot 13u. Inl.: N. Six, 0479/30.41.01.

DEINZE. Nieuwjaarsreceptie in De Rekkellinge, D. Delcroixstr. 1A om 11u. Org.: VB afd. en district Deinze.

LEOPOLDSBURG. Nieuwjaarsreceptie met A. Ponthier en C. Janssens in Parochiezaal Heppen, Beringsestwg. 15 van 14 tot 18u. Inl.: L. Coninx, 011/34.65.82.

VRIJDAG 15 JANUARI

ZOMERGEM. Nieuwjaarsreceptie met G. De Clercq en G. Neirynck in café La Luna, Kerkplein 4, Ronsele om 20u. Org.: VB District Evergem. Inl.: Regiose-cr., 09/234.27.72.

LIER. Nieuwjaarsreceptie in De Lispenaar, Voetbalstr. om 20u. Inl.: O. Peeters, 0485/16.26.15.

ZOTTEGEM. Nieuwjaarsreceptie met E. Tack in café Meileken, Stationsplein 9 om 20u. Inl.: B. Van Pachtenbeke, 0472/82.78.58.

ZATERDAG 16 JANUARI

TEMSE. Nieuwjaarsreceptie in De Gulden Cop, Kasteelstr. 1.

PEER. Nieuwjaarsreceptie in zaal 't Leeuwke, Eethuis Christoffel, Steenweg op Wijchmaal om 10u. Inl.: E. Vlegghels, 0474/09.01.67.

VILVOORDE. Haram-nieuwjaarsreceptie met F. De Man en F. Dewinter in zaal Uilenspiegel, Gevaertstr. 18 om 19.30u. Org.: VB Regio Vilvoorde. Inl.: Regiosecretariaat, 02/253.38.27.

ZONDAG 17 JANUARI

WONDELGEM. Nieuwjaarsreceptie met G. Annemans in Bijlartpaleis, Morekstr. 609 om 11u. Org.: VB Koepel Gent. Inl.: Regiose-cr., 09/234.27.72.

DINSDAG 19 JANUARI

PUURS. Nieuwjaarsreceptie in De Kollebloem om 20u. Org.: VB Klein-Brabant. Inl.: W. Verheyden, 0478/90.90.75.

ZONDAG 24 JANUARI

GERAARDSBERGEN. Nieuwjaarsreceptie met B. Valkeniers in zaal Van Malder, Grote Weg 204, Overboelare van 11 tot 13u. Inl.: S. Bourlau, 0475/35.07.05.

LOVENDEGEM. Nieuwjaarsreceptie in café Family, Kasteeldreef 14 om 11u. Inl.: G. Neirynck, 0475/55.67.88.

KNOKKE-HEIST. Nieuwjaarsreceptie met F. Dewinter in zaal De Branding, H. Hartstr. 6, Knokke van 11 tot 13u. Inl.: L. Masyn, 0477/32.06.11.

NINOVE. Nieuwjaarsreceptie in café Het Leeuwenhol, Stationsplein 69 om 14u. Inl.: P. Schietecat, 0477/35.11.13.

ZATERDAG 30 JANUARI

STEKENE. Nieuwjaarsreceptie met A. Van dermeersch in OC De Boudelo, Kasteelstr. 23 om 19.30u.

SINT-NIKLAAS. Nieuwjaarsreceptie in Foyer De Spiegel, R. Van Britsomstr. 21 om 20u. Inl.: H. Pieters, 0476/33.71.70.

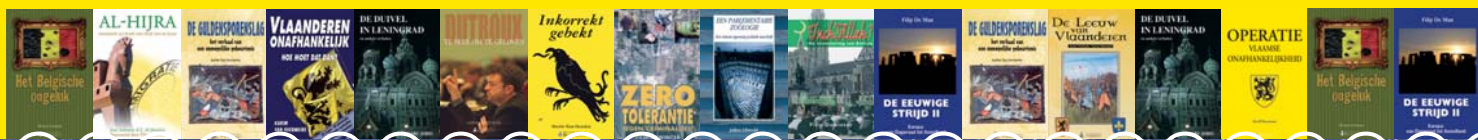
DENDERLEEUEW. Gespreksavond en nieuwjaarsreceptie met F. Dewinter en K. Van Overmeire in zaal The Roll's, Iddergemstr. 65C om 20u. Inl.: K. Slagmulder, 0476/22.64.97.

HEIST-OP-DEN-BERG. Nieuwjaarsreceptie in De Sirene om 20u. Inl.: J. Camilleri, 0497/59.46.96.

ZONDAG 31 JANUARI

SINT-PIETERS-LEEUEW. 4de Leeuws ontbijtgesprek met M-R. Morel en J. Ceder in Merselborre, Schaliest., Vlezenbeek om 10u. Inl.: W. Roelandts, 0495/57.63.51.

BRUGGE. Nieuwjaarsreceptie met F. Vanhecke in zaal Van Volden, J. Dumeryplein 1 (Boeveriestr.) om 11u. Org.: VB regio Brugge. Inl.: Regiose-cr., 050/39.72.81.

*“Wanneer ik een beetje geld heb, koop ik me daarvan boeken.
Wanneer er dan nog wat over is, koop ik eten en kledij.”*

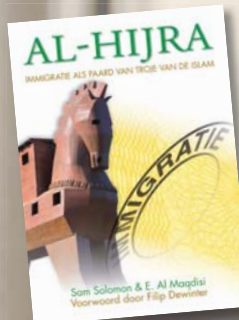
Erasmus

Inch'Allah?

door Filip Dewinter

Inch' Allah? beschrijft hoe de radicale islam Europa islamiseert en verovert. Filip Dewinter legt in zijn boek uit waarom de islam niet zomaar een godsdienst is maar een gevaarlijke en totalitaire politieke ideologie die haaks staat op de Europese vrijheden, waarden en normen. Hij duidt aan hoe het tij gekeerd kan worden: in plaats van de multiculturaliteit en de islam te omarmen moet Europa ruggengraat en karakter tonen, de immigratiekraan dichtdraaien, de islam terugdringen en de eigen identiteit opnieuw centraal durven stellen.

€ 15 • 234 blz.

Al-hijra

door Sam Solomon &
E. Al Maqdisi

Sam Solomon is een ex-moslim die zich bekeerde tot het christendom en een islamdeskundige. Samen met zijn collega E. Al Maqdisi schreef hij een diepgaande studie over de betekenis van de hijra, Mohammeds migratie van Mekka naar Medina in 622 na Christus dat het begin van de islamitische jaartelling markeert. Deze studie bekijkt hoe deze hijra ook heden nog fungeert als immigratiemodel voor moslims in het Westen. Ook de meer beknopte studie De moskee ontmaskerd over de rol van de moskee in de moslimgemeenschap maakt deel uit van het boek.

€ 12.50 • 248 blz.

Vlaanderen onafhankelijk. Hoe moet dat dan?

door Karim Van Overmeire

De auteur geeft een antwoord op 30 vragen in verband met Vlaamse onafhankelijkheid. Hij kijkt daarbij naar drie vergelijkbare situaties in Noorwegen-Zweden, Tsjecho-Slovakije en Servië-Montenegro. Ook het 'eeuwige probleem' Brussel wordt niet uit de weg gegaan. Met een ontwerp van grondwet voor het onafhankelijke Vlaanderen krijgt men een idee hoe dat Vlaanderen er uit kan zien.

€ 1 • 240 blz. - pocketversie

Operatie Vlaamse onafhankelijkheid

door Gerolf Annemans

Verslagboek van de evaluatiedag 'Volk, word staar' van 24 november 2007 in het Federale Parlement. Hierin wordt de vermeende Belgische meerwaarde en een eventuele staatsvorming getoetst aan de bevoegdheidsoverdrachten en de fiscale autonomie. Brussel en de Vlaamse Rand worden eveneens diepgaand behandeld.

€ 10 • 210 blz.

Bestellen kan via:

0472 603 552 • bestellen@uitgeverijegmont.be

Een volledig overzicht van ons boekenaanbod vindt u op:

www.uitgeverijegmont.be

**UITGEVERIJ
EGMONT**

MADOUPELAIN 8 BUS 2
1210 BRUSSEL

